

על בידוי ראיות במשפט רומן זדורוב

מאת: דורון בלדינגר, מהנדס ומשפטן B.Tech, LL.B מומחה לראיות מוקלטות ומשפט פלילי.

עד הגנה ב- תפ"ח 502/07 (מ"י נ' זדורוב) לעניין התנהלות החקירות והמעקבים הטכניים.

לאתר המומחה: www.AVidence.co.il

בפרק זה: המומחה להמצאת עקבות נעלים

למרות המחשבה המוטעית, כאילו בראש הפירמידה של מערכת המשפט בישראל, עומדים שר המשפטים והיועץ המשפטי לממשלה, התברר בתיק זה (פרשת זדורוב ורצח הילדה תאיר ראדה ז"ל) ובאופן מוחשי ביותר, שדווקא פרקליטות המדינה היא זו שמנהלת את מערכת המשפט במדינת ישראל.

בתיק זה (תפ"ח 502/07 מדינת ישראל נ' רומן זדורוב), נמצא שהראיה הפיזית היחידה, זויפה על ידי קצין משטרה. אותו קצין מומחה שהעיד על עצמו בעדותו: "אני לא מומחה בלהסביר מדוע אין עקבות נעל במקום מסוים, או איפה היו צריכים להיות עקבות נעלים. זה התפקיד של המעבדה. אני משווה".

ולא דיי בכך, אלא שעל סמך אותה חוות דעת מופרכת, הורשע אדם ונשלח לכלא לכל חייו וכך רשמו השופטים בהכרעת הדין: "שעה שבזירה אין בנמצא ראיות אובייקטיביות כגון: טביעות אצבע, ממצאים ביולוגיים או אחרת, חשיבות רבה נודעת לעקבות נעלים אשר נמצאו על מכנסי המנוחה..."

האומנם?

ראוי להזכיר בנקודה זו, כי זירת הרצח של תאיר ראדה ז"ל הייתה עמוסה במאות ראיות, (כולל טביעות אצבע וכולל שערות ו ד.נ.א. ועד עקבות נעלים בדם של לפחות שלושה אנשים שונים), אלא שאף אחת מהן אינה של זדורוב ו/או קושרת אותו לרצח. מדובר היה בראיות המצביעות דווקא על אחרים.

את אותן ראיות היה מי שהחליט בפרקליטות ובמשטרה לא לחקור.

כיוון החקירה היה ברור מהרגע הראשון, ש "צריך להיזהר מלהדביק שם רע למקום ואסור לשייך את העיר (קצרין) עם רצח בביה"ס", ש "צריך לעשות הכל לשמור על שמה הטוב של העיר וכולם צריכים להירתם", ש "אין לשייך לקצרין תדמית של מקום אלים וביטוי כמו "הכתובת הייתה על הקיר" אינה הביטוי הנכון והמתאים לעירנו..."

(אלה רק מקבץ קטן של אמירות מתוך פרוטוקול ישיבת המליאה מס' 9/06 (154) שהתקיימה ביום 7/12/06).

הגישה הייתה ברורה מהרגע הראשון: "רק אדם מבוגר עשה את זה" ומכאן נעצרו רק אנשים בוגרים כחשודים ברצח. הראשון שלא ידע שיש לו אליבי (רומן זדורוב), נפל קורבן בידי חוקריו, שכל מאמצי החקירה שלהם התמקדו רק בדבר אחר - בהוצאת הודאה מהחשוד.

על מנת לבסס את ההודאה והשחזור בו הדגים זדורוב, בין השאר, כיצד יצא מתא השירותים דרך הדלת. הוא נעצר ע"י השוטרים שרמזו לו ולמעשה הראו לו כי מנעול הדלת שבור... כך תיקן את עצמו והדגים קפיצה מעל הדלת. אותה קפיצה היא ככל הנראה התולדה של חוות דעתו של מומחה המשטרה, שהיה חייב להסביר את השחזור המופרך. זאת בניגוד מוחלט לעובדה שגם החוקרים עצמם ידעו היטב (עפ"י עקבות נעלים זרות שנמצאו בדם)

שהרוצח האמתי ברח בכלל אל התא הסמוך. (כך גם הדגימו בשחזור מצולם ביום 8.1.2007).

אז יש הודאה ויש שחזור, אך שניהם מלאים חורים ובפרטים שאינם תואמים את הממצאים בזירה. מאחר ולמעשה הפרטים "המוכמנים" שזדורוב "ידע" הם רק אותם פרטים שהיו ידועים והועברו לו ע"י חוקריו, אשר כוונו אותו בהודאה ובשחזור יצא שלא הכל מסתדר עם ממצאי הזירה ולכן, הייתה חשיבות רבה להצגת "ראייה מסייעת",

כזו שתתמוך ולמעשה תחזק את השחזור המופרך שהדגים זדורוב. כך למעשה הוסיפו את אותה חוות דעת מומחה (לעניין עקבות נעלים על מכנסי המנוחה). חוות דעתו של מומחה המשטרה, היא למעשה ה"דבר מה הנוסף" ש"מחזק" את ההודאה והשחזור של זדורוב ומשמש למעשה כ"ראייה" יחידה ש"קושרת" את רומן זדורוב לזירה.

אם הראייה הזאת הייתה נופלת, הרי שזדורוב למעשה היה יוצא זכאי מוחלט וכל ההליך המשפטי היה קורס. מה שהיה מביא למעשה לפתיחת תיק החקירה מחדש ואולי גם לבדיקה יסודית יותר של הראיות הרבות כל כך, שנמצאו בזירה ונמצאו גם בידי המשטרה. ראיות המצביעות על חשודים פוטנציאליים ברצח. כך אולי גם היו נתפסים סוף סוף הרוצחים האמתיים. אך מסתבר, שגם אחרי שכל מערכת המשפט בישראל קרסה, לפחות כפי שהוכח בתיק זה, עדיין, בסופו של יום, כל שקר עתיד להתגלות ולהחשף. אך לפני שאביא כאן מספר ממצאים מהותיים, שצפו ועלו כבר בעבר, אך הוסתרו מעיני ביהמ"ש שוב ושוב... אחזור רגע לתהליך ההשתקה והטיוח.

חשוב לציין כי בעניין כל הפרטים שאעלה כאן, הוגשה תלונה מפורטת על גבי תקליטור למחלקה לחקירות שוטרים והרי זה פלא. בתוך חמישה ימים נדחתה התלונה ע"י הפרקליטות, שניהלה את המשפט נגד זדורוב. על הדחייה חתומה סגנית ראש מח"ש וכך כתבה: "הרינו לאשר קבלת תלונתכם שבנדון, הנוגעת לטענות נגד איש משטרה. לאחר בחינת נסיבות הגשת התלונה, שעיקרה עדות סברה בעניינים שבמומחיות, לא מצאנו הצדקה לפתיחה בחקירה פלילית נגד הנלווין".

לאור זאת הוגש ערעור על החלטת מח"ש לדחות את התלונה ובהעתק לערר כותבו גם המשפטים והיועץ המשפטי לממשלה. כל התשובות בקשר לאותו ערר שהתקבלו בהמשך, התקבלו גם הן מהמשנה לפרקליט המדינה !!! במהלך זה למעשה הוכחה ונחשפה השיטה שבה פועלת מערכת ההרשעות:

המערכת, אשר נהנית מאותו זיוף של מומחה המשטרה אשר משרת אותה כדי להגיע להרשעה בתיק הפלילי, היא המשיבה בשם מח"ש. שר המשפטים, הוא העומד לכאורה בראש מערכת המשפט בישראל והשני בהיררכיה הוא היועץ המשפטי לממשלה, אבל מסתבר, בניגוד לכל היגיון, שאף אחד מהם לא מנהל את מערכת המשפט. הפרקליטות היא זו שמנהלת את מערכת המשפט. לא שר המשפטים משיב, לא היועץ המשפטי לממשלה, גם לא הסגוריה הציבורית שאמור להיות לה לכאורה אותו מעמד שיש לפרקליטות. הפרקליטות היא זו שמשיבה למכתבים שנשלחים לשר המשפטים. הפרקליטות היא זו שדוחה תלונות על מעשים בלתי כשרים שמהם הפרקליטות עצמה נהנית וכך למעשה ביום 15.11.2010, לאחר מועד הכרעת הדין במשפטו של רומן זדורוב, התקבלה תשובת הפרקליטות (בשם מח"ש) בעניין סגירת התיק באופן סופי וכך נכתב: "הריני להודיעכם כי המשנה לפרקליט המדינה, מר **שי ניצן**, בחן את פנייתכם ולא מצא לכונן לשנות מההחלטה לסגור את התיק. מדובר בתלונה שעניינה חוות דעת שעמדה לדיון בבית משפט המחוזי בנצרת במסגרת הליך פלילי שהתנהל בעניין רצח הילדה תאיר ראדה ז"ל. לאחרונה ניתנה הכרעת דין בתיק בה נקבעו קביעות שלפיהן חוות הדעת נושא הערר ועדותו של המומחה התקבלו על דעת בית המשפט". למעשה, ניתן לחלק את התהליך שעברה התלונה לשלושה שלבים עיקריים:

בשלב הראשון התלונה נדחתה על הסף, זאת בתוך ימים בודדים, מעצם העילה שהדיון נמצא בהליך משפטי ואין בכוחות מח"ש להסיג את גבולו של בית המשפט. "הטענות נשוא תלונתכם נסבות על עניינים המצויים בימים אלה בעיצומו של בירור משפטי בתיק פלילי שמתנהל בבית המשפט המחוזי בנצרת (תפ"ח 502/07) (להלן "התיק הפלילי"). טענות אלה קשורות בטבורן לעדים וראיות שהוצגו בבית המשפט ואשר משקלם וטיבם אמור להיות מוכרע על ידו בתום הליכי המשפט. מטעמי מדיניות, החלטה על פתיחה בחקירה פלילית לגבי עניין התלוי ועומד בהליך פלילי בפני בית המשפט, עלולה להסיג את גבולה של הערכאה השיפוטית המוסמכת..."

בשלב הערר, הרדימו את התלונה במקום להעביר אותה לידיעת השופטים. מאחר ומדובר בעניין כה חשוב ומהותי ולאור העובדה כי **מדובר בראייה היחידה שעמדה כנגד זדורוב** ולא דיי בכך, אפילו התובעות בתיק, הגישו בקשה מיוחדת לבית המשפט בה דרשו מהשופטים "להתעלם מטעויות, טענות חסרות בסיס וראיות בלתי קבילות בסיכומי ההגנה" בהן דווח בין השאר על התלונה שהוגשה למח"ש ועל החלטתם שלא לפתוח בחקירה נגד רפ"ק שור. בנקודה זו הרי שבפרוש הולילו את בית המשפט שולל. (יצוין כי בתאריך בו פנו אל בית המשפט 10.07.11 התלונה הייתה כבר בשלב בו התקבל הערר (בהתכתבויות מיום 13.6, 28,3 ואפילו האישור על פתיחת תיק ערר מיום 11.07) כלומר ביום 07.11 כשפנו התובעות לשופטי ביהמ"ש בטענה שעליהם להתעלם מתלונה שהוגשה במח"ש בטענה שזו נדחתה, זה פשוט היה מצג שווא שלא לומר שקר. בסופו של יום, עובדה היא שהתלונה והזיופים לא עמדו בפני בית המשפט וכך יצא שביהמ"ש הרשיע את זדורוב בדיוק על עניין זה.

בשלב האחרון נסגר תיק התלונה במח"ש באופן מוחלט, והעילה הפעם ש"בית המשפט אמר את דברו" וכך כתבו: "לאחרונה ניתנה הכרעת דין בתיק, בה נקבעו קביעות שלפיהן חוות הדעת נושא הערר ועדותו של המומחה התקבלו על דעת בית המשפט".

כלומר מכך אפשר ללמוד ולסכם במספר שלבים את התהליך של משפט פלילי במדינת ישראל:

- א. המשטרה חוקרת וכל האמצעים כשרים, מותר ללחוץ ולשקר את הנחקר בנושאים מהותיים כמו למשל: לאמר לנחקר שנמצא שקרן בבדיקת הפוליוגרף ושנמצאו ממצאים ביולוגים שלו בזירה וכך עד שמוציאים ממנו הודאה. אז המשטרה סוגרת את תיק החקירה וממליצה על הגשת כתב אישום.
 - ב. הפרקליטות היא "המאשימה" (התובעת בתיק) היא מגישה בשם המדינה את כתב האישום.
 - ג. מתחיל המשפט - תהליך שייקח בד"כ שנים רבות ואם אכן מדובר בחף מפשע, יש לזכור שאם הוא לא ח"כ או נשיא הוא גם יהיה עצור עד תום ההליכים. בנקודה זו חשוב לזכור גם שמדובר כאן בעינוי דין ואף בכליאת שווא, דבר שיגרור בסופו, תהליך נוסף של תביעת פיצויים ענקית שיגיש אותו נאשם כנגד המדינה ואותה תביעת פיצויים תשולם כמובן בסופו של דבר מכיסו של משלם המיסים. (וזה אולי עוד מניע להילחם על השגת הרשעה).
 - ד. במהלך המשפט מובאות טענות התביעה וההגנה. בית המשפט בד"כ מוטה לכיוון טענות עדי התביעה, שבאים כאילו בשם הקורבן ובשליחות המדינה ומתייחס הרבה פחות בכבוד לעדי ההגנה, מומחים פרטיים, שבד"כ באים להעיד בשם חקר האמת.
 - ה. לאורך כל המשפט תשתמש הפרקליטות במומחי המשטרה. אותה משטרה שבעצם היא זו שהמליצה על הגשת כתב האישום. כך למעשה המערכת פועלת בשילוב כוחות. הפרקליטות מספקת את התובעים בתיק והמשטרה מספקת את חומר החקירה ואת המומחים. (גם במהלך המשפט, כל האמצעים כשרים: ניתן להזיז ימי דיון לדחות ולהחליף בסדר המומחים, למנוע את עדותם של עדים מסוימים מצד ההגנה. להציג חלק מהמוצגים ולהסתיר אחרים, להציג מצגי שווא עד כדי בידוי ראיות והכוונות של עדים במהלך עדותם במשפט).
 - ו. לאחר שנים, ההליך מסתיים ומוגשים סיכומי הצדדים. ראשית מוגשים סיכומי התביעה "המאשימה" ולאחריהם סיכומי ההגנה "המשיבה".
 - ז. אם קורה מצב, שמתחיל תהליך (פנימי) נוסף, הוא יטורפד במהרה על מנת לא להפריע לרצף ההליך המרכזי. כך לדוגמה בעניינו כאן: בתיק זדורוב, התגלה במקרה בדיסק סיכומי התביעה (רק בסיום המשפט ושלב הגשת הסיכומים), חומר שלא עמד בפני ההגנה במהלך המשפט. מדובר היה בחומר חדש: "תיק עבודות ירון שור" ברגע שהחומר נבדק ע"י מומחים, התגלו בו מיד הזיופים. לכן החלטנו להגיש תלונה במח"ש בשם האמת והצדק ועל מנת למנוע את הטעיית בית המשפט, למנוע את עיוות הדין ועינוי הדין של הנאשם ולהציל את מערכת הצדק בישראל (ואת בית המשפט עצמו) מהרשעת שווא שתביא להכרעת דין שיש בה אות קלון על מערכת המשפט כולה. כך יצא שהוגשה התלונה למח"ש 4.5 חודשים לפני הכרעת הדין.
 - ח. התלונה במח"ש קראה לחקירת בידוי ראיות שבוצע ע"י איש משטרה אך הפרקליטות מיד נחלצה לעזרת המשטרה והשיבה לתלונה שנדחתה בתוך ימים ע"י הפרקליטות, בטענה שלא מסיגים את גבולו של ביהמ"ש. אז הוגש הערר והתלונה הורדמה כך שהחומר בעניינה לא הועבר לידיעת השופטים. כך עבר הזמן עד שהגיע מועד הכרעת הדין, בית המשפט אמר את דברו, חף מפשע הורשע נשלח לכלא לכל חייו. תיק התלונה במח"ש נסגר סופית (שוב ע"י הפרקליטות) בטענה שבית המשפט אמר את דברו.
- יוצא איפה ש"במקרה חרום" בו גורמים חיצוניים "ייסכנו" את תהליך ההרשעה, תפקיד הפרקליטות לשמור מיד על יציבות המערכת ולמנוע מצב בו תיפתח חקירה כנגד איש משטרה, שסייע לה רבות להגיע לאותה הרשעה ולזכות במשפט. זאת בבחינת "יד רוחצת יד", אחד בשביל כולם - כולם בשביל אחד.
- לאור העובדה שהמערכת הצליחה לשמור על מסלול ההרשעה ולמנוע כל ניסיון להאיר את עיני ביהמ"ש לליקויים, לא נותר אלא לפנות לעוד גורם אחד, שהוא גבוה מעל כולם (לפחות כך חשבנו אז) בציפייה שהוא זה שיבדוק את המחדלים שהתגלו בבחינה מעמיקה - **בג"צ**.

בפברואר 2011, לאחר ועל אף הרשעתו של רומן זדורוב ברצח תאיר ראדה ז"ל, הוגשה עתירה (בג"צ 1451/11) שעניינה היה בשני נושאים עיקריים:

- א. אי מיצוי חקירת רצח הילדה תאיר ראדה ז"ל והראיות שמצביעות על חשודים אחרים.
- ב. זיוף / בידוי ראיות בחו"ד רפ"ק שור בעניין עקבות נעליו של זדורוב על מכנסי המנוחה.

אך מהר מאד התברר, שכמו שפעלה השיטה עד אז, כך התנהלו העניינים גם בהקשר לאותה עתירה. אמנם עברו כשלושה חודשים עד שניתנה ההחלטה בעניינה והיא נדחתה על הסף בנימוקים של מילים מכובסות כגון: "העותרים לא הצביעו על אינטרס אישי שלהם בעתירה, מלבד רצונם המבורך כשלעצמו לסייע בחקר האמת, ולכן לא קמה להם זכות להביאה בפנינו... הכלל הקובע כי משנמצא אדם נפגע שנמנע מלהגיש עתירה בעניינו שלו, לא יבוא במקומו עותר ציבורי".

בשורה התחתונה, כאמור, המערכת (הפרקליטות) המשיכה וידעה להגן על עצמה ועל יציבותה בכל דרך ועובדה היא שלאורך כבר 15 שנה היא מצליחה לדאוג שנושאים אלה יורדמו ויושתקו.

אך לא עוד...

בימים אלה עומד להעיד שוב אותו מומחה משטרה במסגרת המשפט החוזר של רומן זדורוב (שוב כעציר), זאת לאחר ועל אף שבשנת 2016 התערער מעמדה של חוות דעתו בהליכים שקדמו והביאו למצב הנוכחי של משפט חוזר. ולכן, רגע לפני שיעלה (שוב) מומחה המשטרה על דוחן העדים ויציג את אותם ממצאים בדויים, כפי שהוצגו בעבר ולאור העובדה שהוכחת בידוי הראיות בעבודתו של רפ"ק ירון שור, הוגשה כבר לכל הגורמים הרלוונטיים כגון:

- המחלקה לחקירות שוטרים (מח"ש)
- היועץ המשפטי לממשלה
- שר המשפטים
- ועד להגשת עתירה לבג"צ (בג"צ 1451/11)

אך כל הגורמים כולם בחרו להתעלם שוב ושוב מהממצאים החמורים כל כך, המוכיחים בידוי ראיות של ממש, לכן הגיעה העת להציגם לעיני הציבור, שייחשף, יראה בעיניו את החומרים וישפוט בעצמו, מכח חופש הביטוי, זכות הציבור לדעת ושקיפות כאבן יסוד במשטר דמוקרטי.

אני מצרף למאמר זה שני פרקים העוסקים בהוכחת בידוי הראיות שבוצע ע"י מומחה המשטרה, רפ"ק שור, נספחים שהם רק חלק קטן מהתצהירים הרבים שהוגשו באותה עתירה לבג"צ, העוסקים בהוכחת מחדלי חקירה רבים כל כך, כפי שהתרחשו בתיק זה.

הנספח הראשון – פרק ג' בעתירה העוסק בהוכחת 6 עקבות הנעלים ש"מצא" רפ"ק שור

הנספח השני – מתוך תצהיר נוסף לגילויים חדשים (בזמנו) לעניין דרך ביצוע העריכה בשקף מעתק נעל שמאל.

לא רחוק היום, שהכרעת הדין במשפט זדורוב תתגלה כאחת הפרשות העצובות והמחרידות ביותר שידענו בישראל, אותה פרשה שמוכיחה את קריסתה של מערכת המשפט כולה. השאלה היחידה שנשאלת היא, האם המערכת תשכיל להודות בטעויותיה בזמן הקרוב, או שזו תהיה פרשה מביכה נוספת שתמשך לאורך עוד הרבה מאד שנים, כמו פרשת עמוס ברנס ז"ל ופרשיות אחרות נוספות שידענו כאן בעבר.

האם לא הגיע העת שמערכת המשפט תכיר במחדליה, תעשה בדק בית אמיתי, תסכים לקבל על עצמה פיקוח ותביא לתיקון הסדקים והפרצות שיטנם בחוק ואשר מאפשרים לאנשי חוק, עשבים שוטים, לעבור על החוק?

בתקווה לימים טובים יותר.

ג. העתירה לענין טביעת הנעל

לתצהירי זה מצורף גם דיסק התלונה שהגשנו נגד רפ"ק ירון שור, כפי שנמסר לידי מח"ש ביום 28.04.10.

1. התלונה כללה תקליטור שבתוכו עובדות המוכיחות חד-משמעית, שלא מדובר כלל ועיקר בשש עקבות נעליים שנמצאו על מכנסי המנוחה תאיר ראדה ז"ל ולמעשה חלק מהסימנים מקורם בעריכה ובזיוף לכאורה והאחרים מהווים לכל הפחות מצג שווא.

2. לפי דבריו של רפ"ק שור בעדותו במשפט, עדותו שלו כולה, הינה עדות סברה, כיוון שאין הוא מומחה שיכול לקבוע היכן יש עקבות נעליים והיכן אין עקבות. להלן ציטוט של רפ"ק שור מעדותו:

"אני לא מומחה בלהסביר מדוע אין עקבות נעל במקום מסוים, או איפה היו צריכים להיות עקבות נעליים. זה תפקיד של המעבדה. אני משווה."

יודגש, כי התביעה במשפטו של רומן זדורוב לא העידה מומחה שיקבע כי הסימנים על המכנסיים עשויים להיות עקבות נעליים.

כך -

(א). אף מומחה לא קבע שהסימנים על המכנסיים עשויים להיות עקבות נעליים.

(ב). מה שאפשר לראות בעיניים איננה מומחיות ובוודאי שלא עדות סברה בעניינים שבמומחיות.

(ג). אין מדובר כאן במומחיות לעקבות נעליים. מהמצגות שהוצגו בביהמ"ש בהשוואה לתמונות שלא הוצגו בביהמ"ש ושהתגלו לנו בשלב מאוחר יותר בסיכומי התביעה (בתיק עבודות ירון שור) עולה כי בחלק מהעקבות מדובר בזיוף לכאורה ובחלק אחר מדובר בהסחת דעת ומכאן שאין אלו עקבות נעליים כלל.

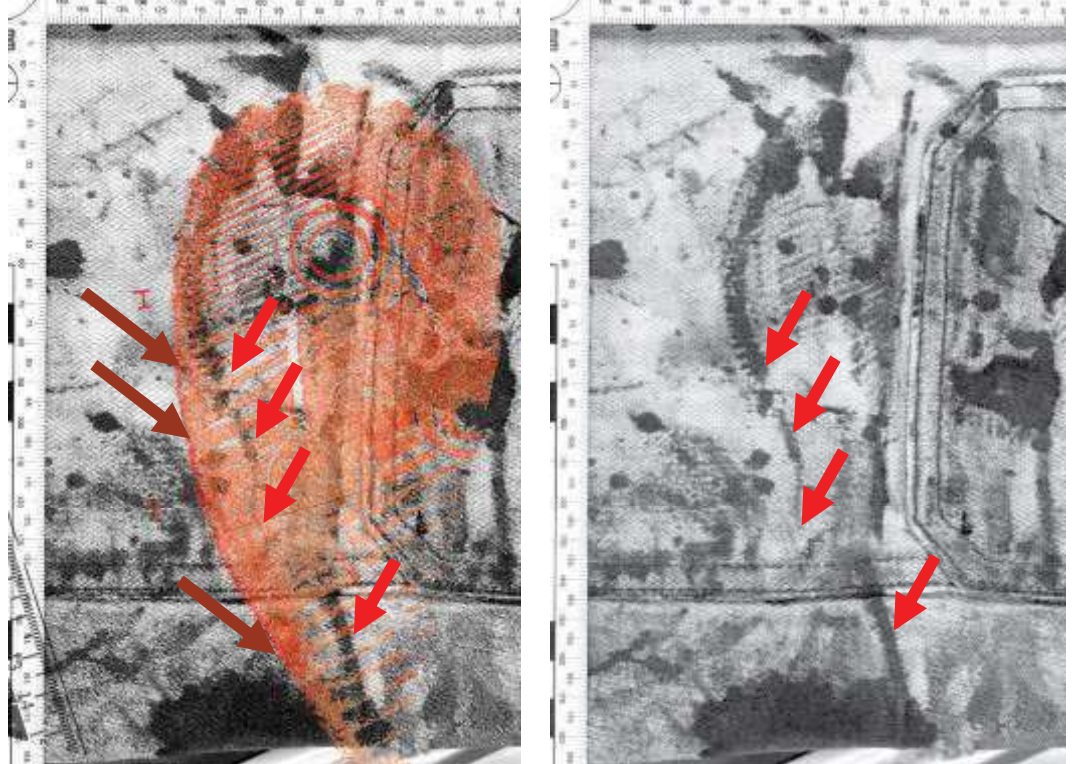
(ד) למותר לציין בנקודה זו, שבמקרה זה מדובר ללא ספק בתחום המומחיות שלי (ד.ב.), דהיינו ניתוח ופענוח תמונות וצילומים.

להלן יתואר התהליך שביצע, לטענתנו, רפ"ק שור לגבי כל אחת ואחת מעקבות הנעליים לכאורה, שמצא.

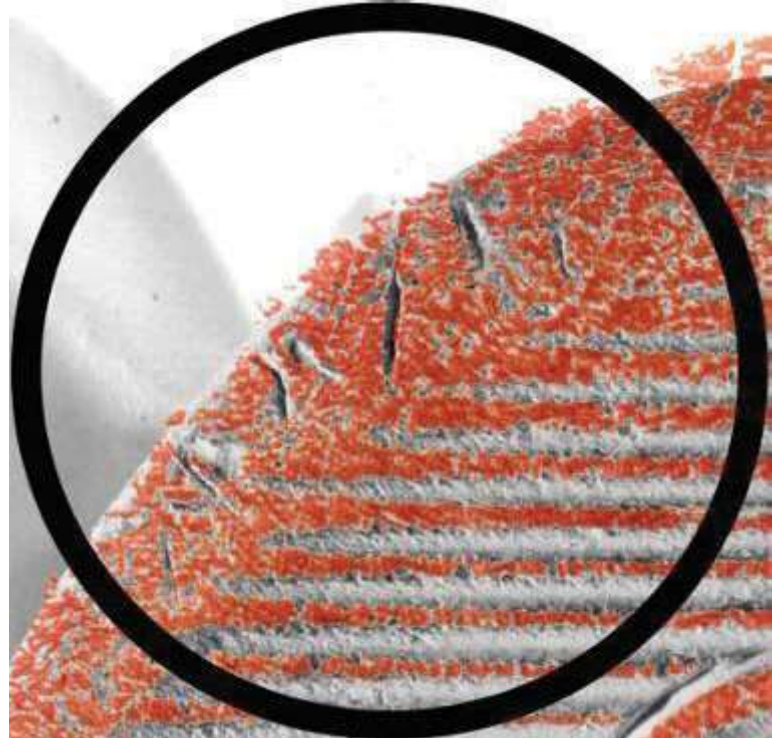
לענין מה שכינה רפ"ק שור, עקבה מס' 1

למרות שהיו בידי רפ"ק שור תמונות המראות את מכנס המנוחה אל מול שקף הנעל ביחס 1:1, הוא הציג מצג של התאמה כביכול בין קטע עליון של כתם דם, שכל גודלו 7-8 ס"מ, לקטע חלקי של שקף נעלו של זדורוב.

בתמונות רואים בברור כיצד חורג לחלוטין קו מתאר הנעל מקו מתאר כתם הדם (מסומן בחצים), כך שבעצם אין כאן שום התאמה בין כתם הדם האקראי לעקבת נעלו של זדורוב בפרט או לעקבת נעל בכלל.

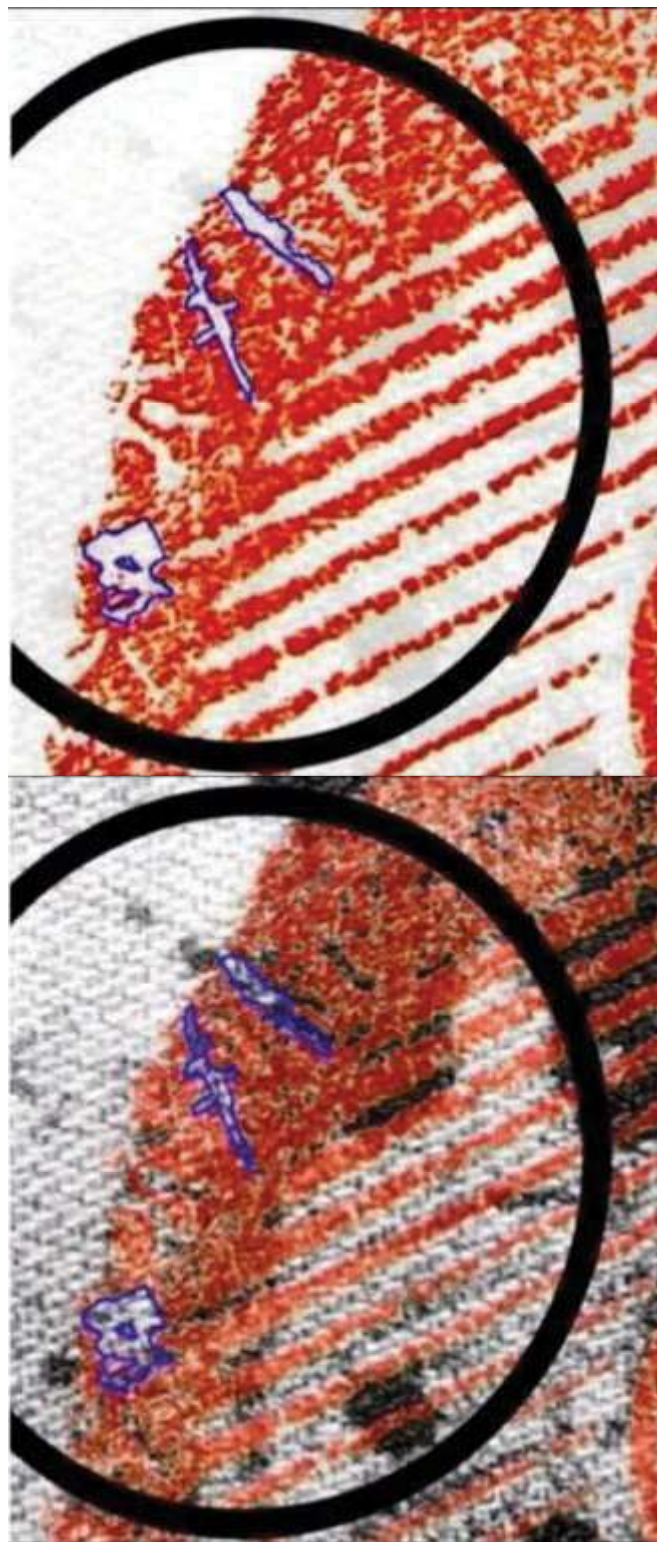
כדי להוכיח לביהמ"ש אפשרות שזו הנעל, מצא רפ"ק שור, פגמים ייחודיים בקדמת הנעל. כדי להימנע מלהציג לביהמ"ש את התמונה המלאה, חתך והציג תמונה חלקית של קדמת הנעל בלבד.

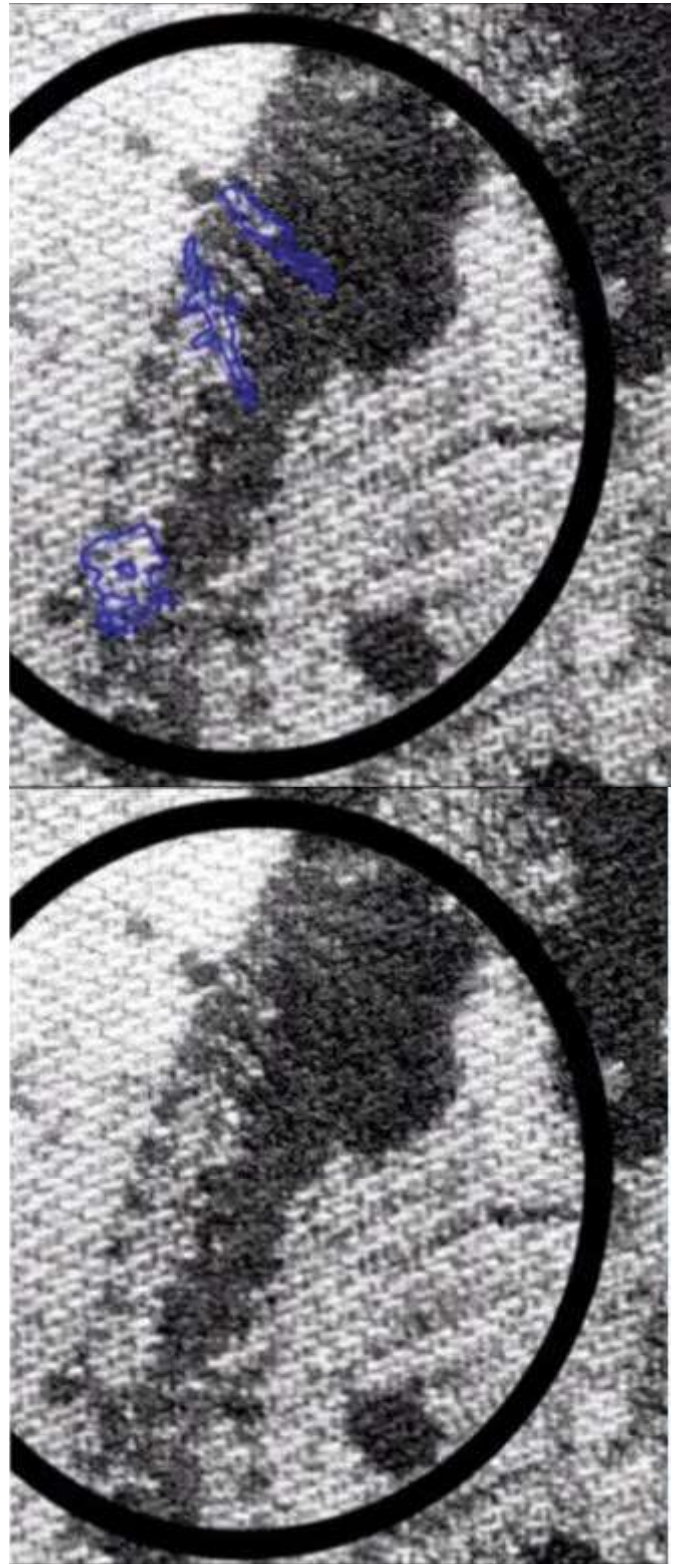
רפ"ק שור יצר שקף נוסף, שעליו הדגיש שלושה מ"מהפגמים הייחודיים של הנעל" וצבע אותם בצבע כחול.

את השקף הציג כך שהוא מראה רק את חלק התמונה של קדמת הנעל וכשהוא מתמקד כביכול רק באזור

ה"פגמים הייחודיים" ובכך למעשה נימנע מביהמ"ש מלהבחין שגבולות הנעל אינם תואמים לגבולות כתם הדם.

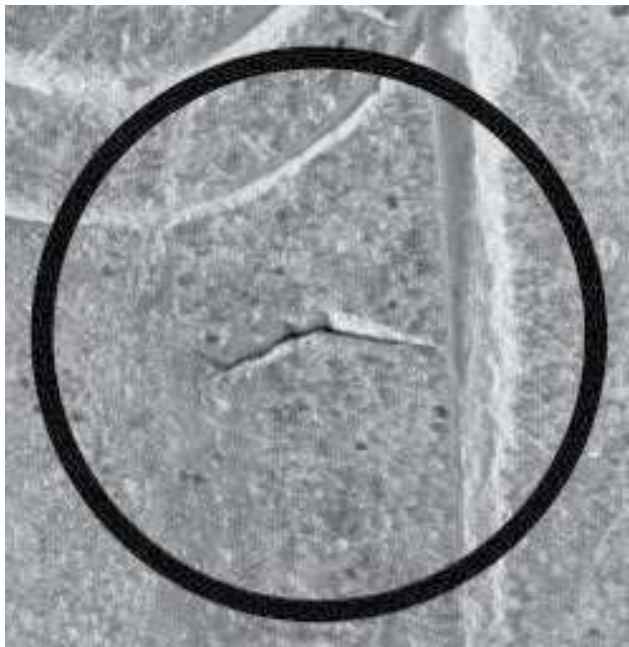

אילו רפ"ק שור היה מקפיד להראות את ה"פגמים הייחודיים" של הנעל אותם סימן בצבע כחול ומשווה אותם אל מול הכתם במכנס (ללא השקף הכתום של הנעל) ניתן היה להבחין שאין צל של דמיון ביניהם.

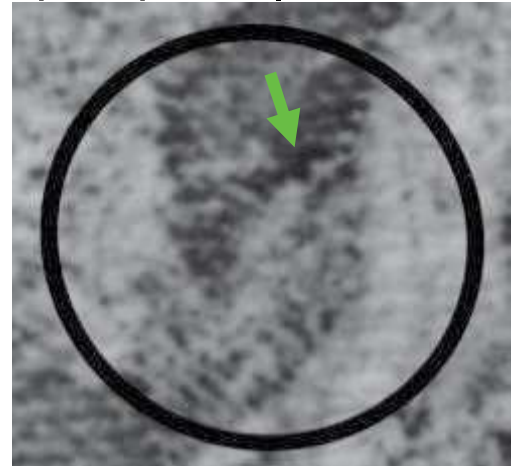

להלן מה שכינה רפ"ק שור, עקבה מס' 2

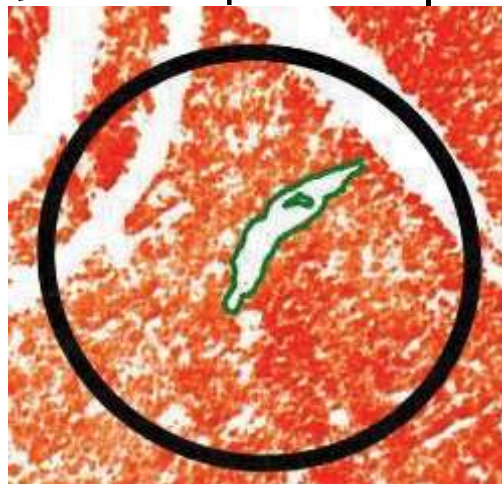
רפ"ק שור, סימן על תמונת סוליית הנעל עיגול סביב פגם ייחודי בצורת "בומרנג".
בתמונה משמאל ניתן לראות בברור את אותו פגם כפי שמופיע בסוליית הנעל.

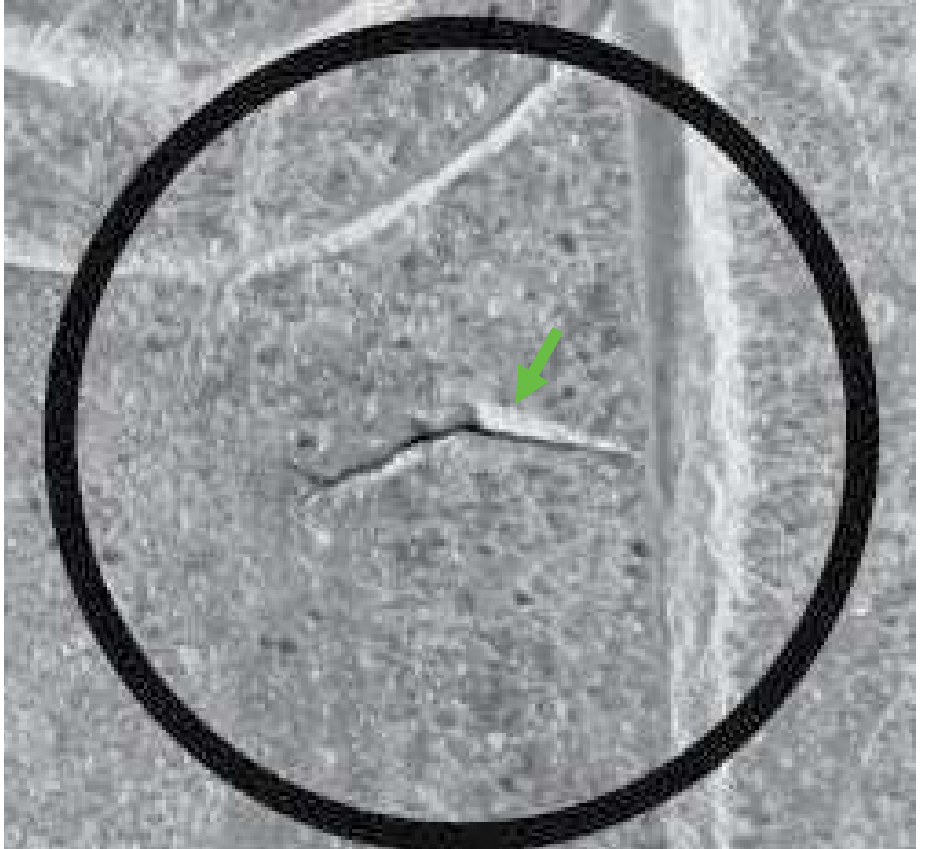
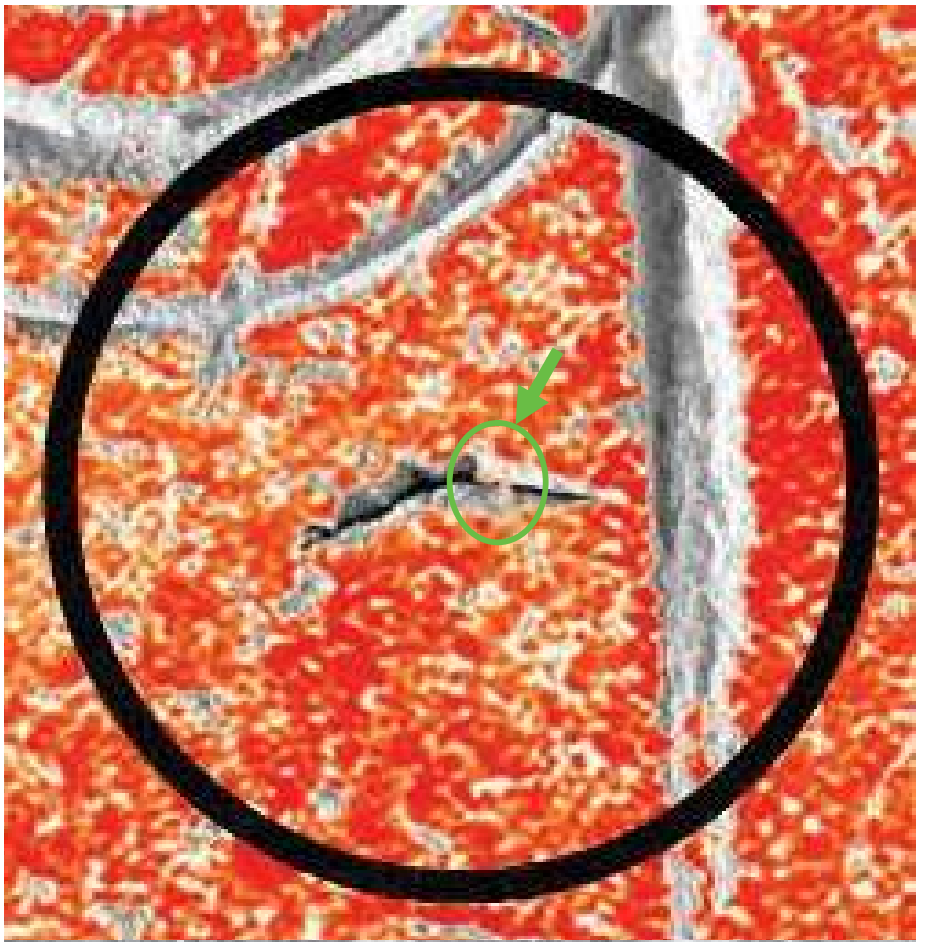
בתוך מעתק מהמכנס מצא רפ"ק שור כתם בצורת "בומרנג" ובתוכו סימן ייחודי (מסומן בחץ), את כתם "הבומרנג" והסימן בתוכו ביקש רפ"ק שור להתאים לפגם הייחודי שבשקף הנעל וכך עשה זאת:

רפ"ק שור אף הגדיל לעשות, כשהדגיש את הסימן "הייחודי" בתוך הבומרנג בצבע ירוק.

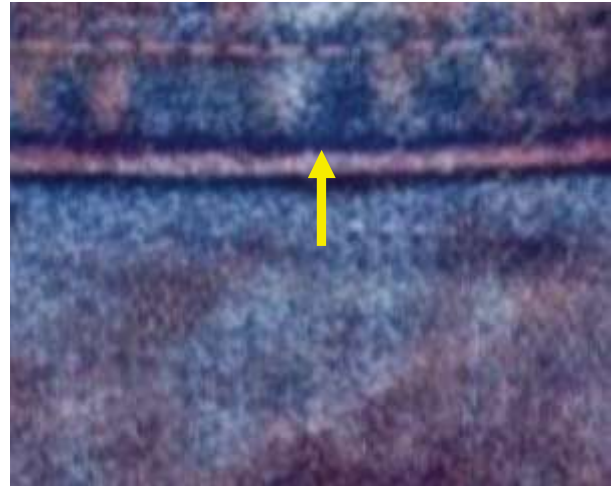
אך אם נחזור לשקף הנעל המקורי, נראה שסימן ייחודי זה, לא היה ולא נברא. הוא נמצא רק על השקף של הסוליה ולא על הסוליה עצמה.

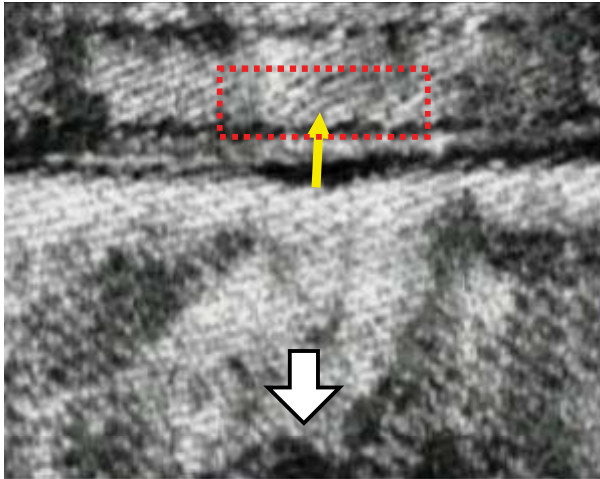
להלן מה שכינה רפ"ק שור, עקבה מס' 3

בעקבה זו נראה את ארבעת השלבים העיקריים שביצע רפ"ק שור בתהליך זיוף הכתם שעל המכנס במטרה ליצור התאמה כביכול לעיגול הדריכה של הנעל.

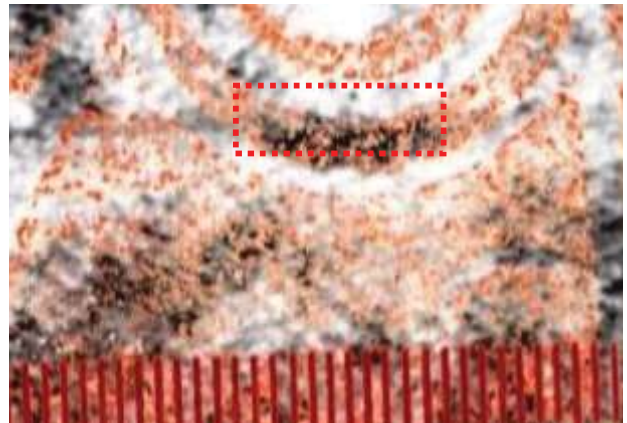
(1). קטע המכנס כפי שנמצא. כתם הדם מסומן בחץ.

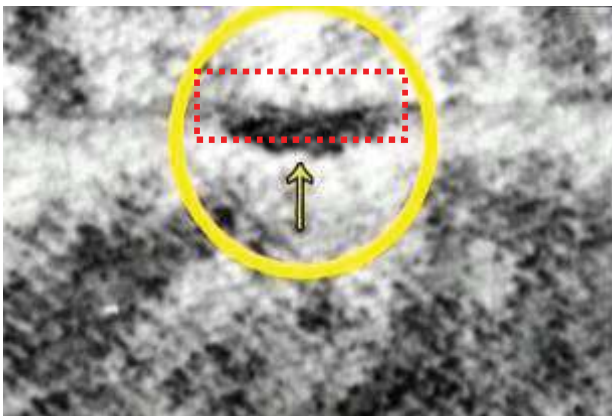
(2). קטע המכנס - בגוונים של אפור. כתם הדם מסומן בחץ ומוקף בקו מתאר מלבני.

(4). קטע המכנס הערוך – משולב עם שקף הסוליה

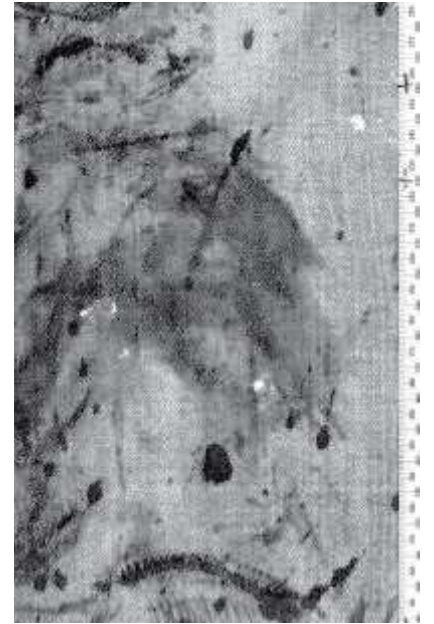
(3). קטע המכנס לאחר עריכה ו"סילוק" קיפול הבד והתפר לצדו מהתמונה, תוך כדי הגדלת כתם הדם כדי שיתאים לעיגול הדריכה בסוליית הנעל

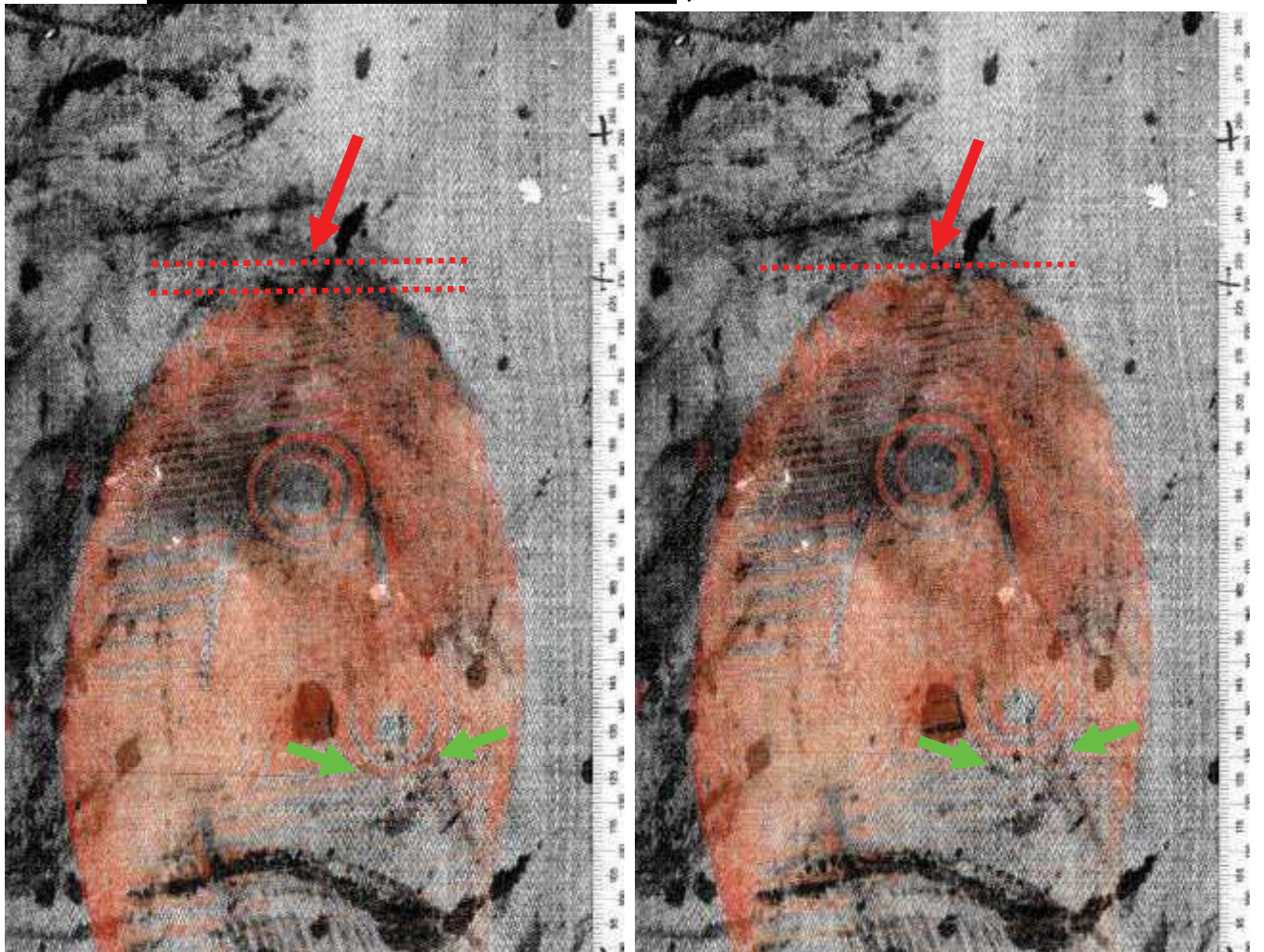
מהתבוננות שטחית בארבעת התמונות, ניכרת עבודת העריכה, שעשה רפ"ק שור כשטשטש את קו התפר וקיפול הבד, בתוך שהוא משנה את צורת התפר, כך ששני חלקי הבד הינם בגובה אחיד וזאת לעומת תמונת המקור, בה נראים בברור קו התפר וקפל התפר הגבוה מהבד שלצדו. מה שמוכיח את העובדה כי לא יתכן מצב שנעל כלשהי תותיר סימן בחלק התחתון שלצד התפר, מבלי שתותיר סימן בקפל הבד הבולט. כמו כן, נראה בבירור הבדל הגודל של כתם הדם. בתמונה הערוכה כתם הדם גדול יותר, כדי שיתאים במדויק לקטע מעיגול הדריכה של סוליית הנעל.

להלן מה שכינה רפ"ק שור, עקבה מס' 4

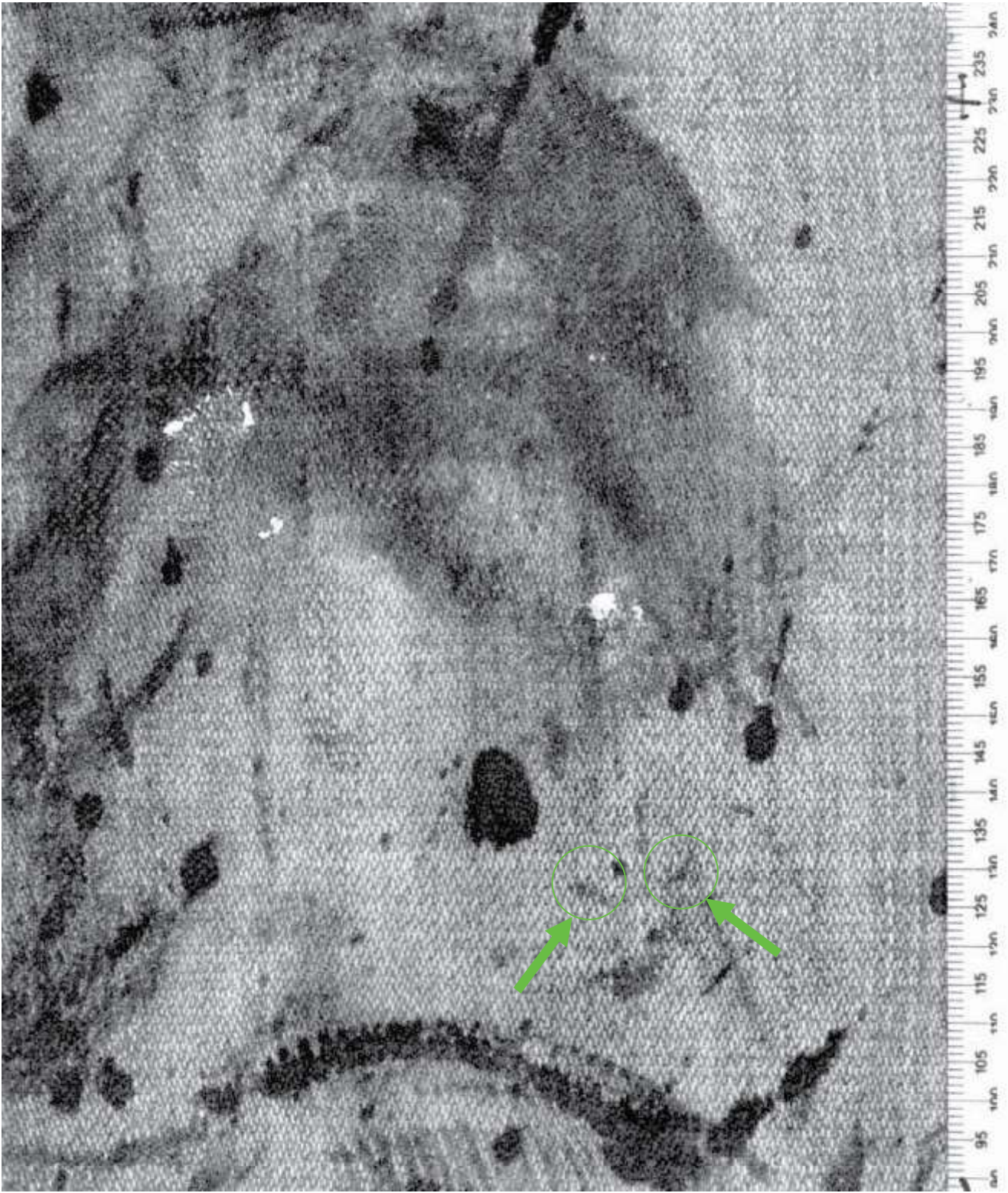
בעקבה 4 ניסה ליצור רפ"ק שור, התאמה כביכול בין שקף הנעל לבין שני פסים זעירים ואקראיים שמצא על המכנס, בטענה ששני פסים זעירים אלו נוצרו כביכול ע"י עיגול הדריכה של הנעל. כך הציג זאת במצגת שהכין:

כשניסה רפ"ק שור להתאים את שקף הנעל לכתמים שעל המכנס (מסומן בחץ אדום), לא הצליח ליצור התאמה של שני הפסים הזעירים (מסומנים בחצים בצבע ירוק) לעיגול הדריכה של הנעל. לכן הזיז את השקף על מנת להדגים את ההתאמה לפסים הזעירים, אבל אז גבולות השקף זזים מגבולות הכתם!

הבא נראה את שני הפסים הזעירים אשר לדעתו של רפ"ק שור מהווים חלק מעיגול הדריכה של הנעל. (הפסים הזעירים מסומנים בחצים ירוקים).

להלן מה שכינה רפ"ק שור, עקבה מס' 5

"עקבה" המוכיחה את טענתו של שור, כי אינו מומחה לזיהוי עקבות נעלים, אלא להשוואתן בלבד. כשנאמר לו שאלו עקבות נעליים - הוא "מצא" נעליים.

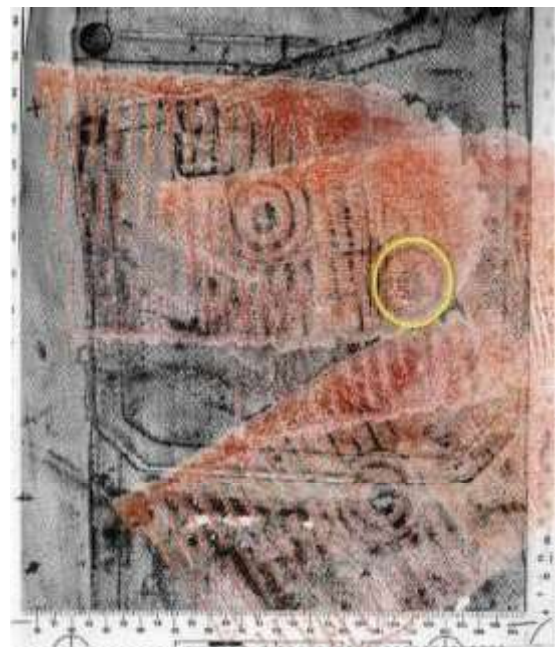
1. תמונה שצולמה בזירת הרצח בעת הוצאת טלפון המנוחה מכיס המכנס.

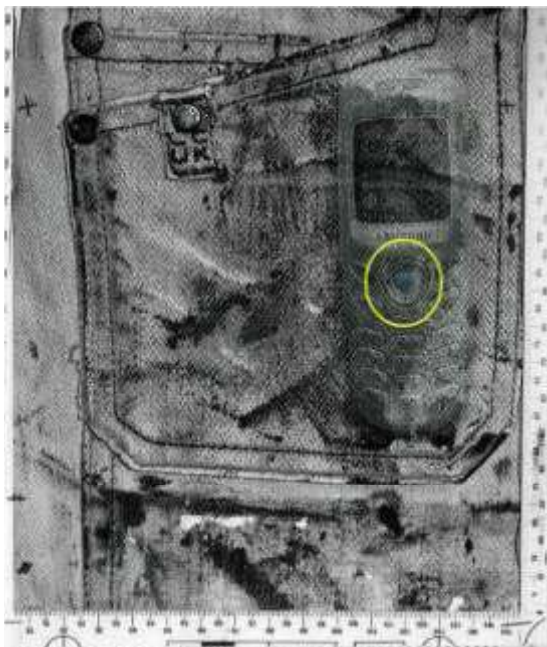
2. קטע המכנס וכתמי הדם שעליו בגווני אפור (ניתן להבחין בקלות בתבנית הטלפון).

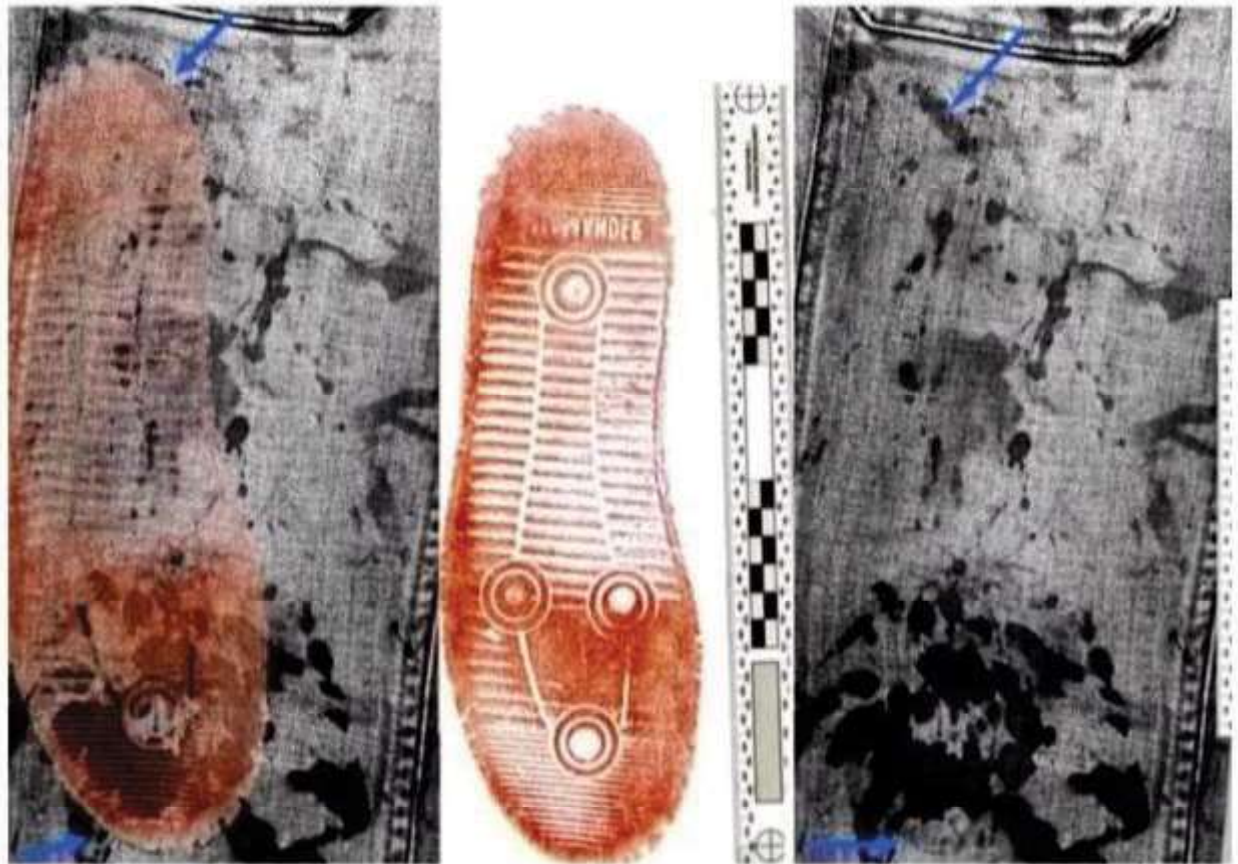
4. תמונת הכיס כפי שהוצגה ע"י רפ"ק שור, והתאמת עיגול הדריכה של הנעל לעיגול מקש הניווט.

3. הכיס והדמיית מכשיר הפלאפון שבתוכו, כאשר מיקום מקש הניווט מסומן בעיגול

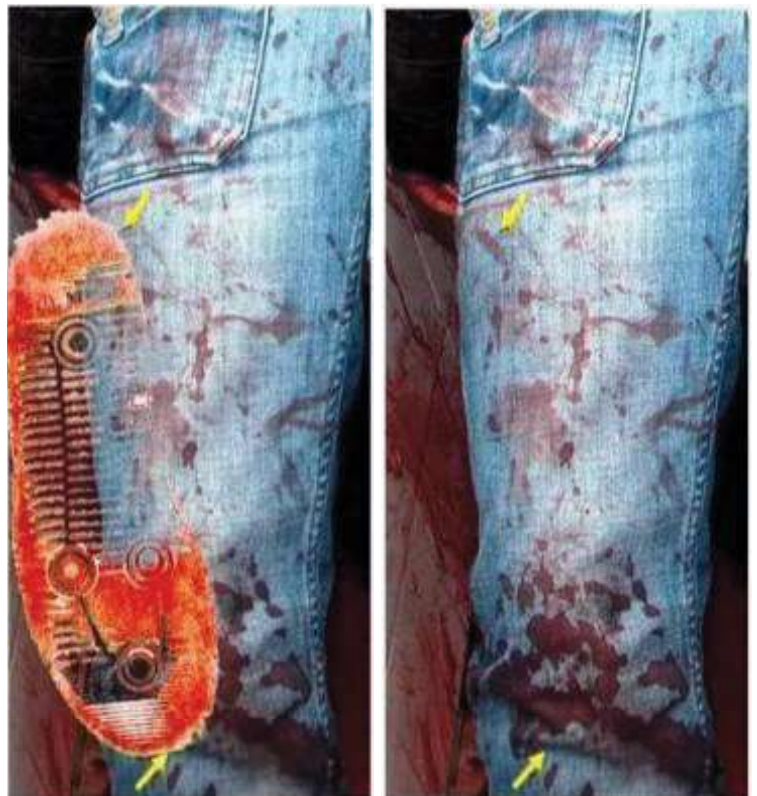
כך הפך רפ"ק ירון שור את הסימן שיצר מקש הניווט של הפלאפון, שהיה בכיס המנוחה, לעיגול דריכה של סוליית נעל. לפסים שרואים על הכיס, יש הסבר מפורט במצגת שהוגשה למח"ש ובסרט המצורף לעתירה. להלן מה שכינה רפ"ק שור, עקבה מס' 6 החצים הכחולים מצביעים על סימני הדם, אשר מייצגים לפי רפ"ק שור את עקב וקידמת הנעל של זדורוב.

את טענותיו ביסס רפ"ק שור ע"י תמונות שהציג לבית המשפט, תמונות שצילם בתנאי מעבדה כאשר פרס את מכנסי המנוחה על שולחן. אלא שמבדיקת התמונות שצולמו בזירת הרצח (דיסק ת' 365) מסתבר, שהמנוחה הייתה ישובה שרועה על האסלה ובמצב זה לא יתכן שעקבת נעל יצרה את הסימנים להם טוען שור.

שהרי קדמת הנעל לכאורה, נמצאת מתחת לכפל מכנסיים ומתחת לברך. מכך, אין מצב שנעל כלשהי יצרה את הכתמים.

מה עוד שכאשר מניחים את שקף הנעל על המכנסיים, כפי שנמצאו על המנוחה, נמצא חלק ניכר מהנעל בכלל באוויר.

05.05.11

הנדון: ממצא חדש בעניין זיוף ובידוי ראיות ע"י רפ"ק ירון שור

ע"י ביצוע עריכה בשקף מעתק סוליית נעל שמאל של החשוד רומן זדורוב.

תצהיר זה בהמשך לעתירת בג"צ מספר 1451/11 שעניינה:

- א. אי מיצוי חקירת רצח הילדה תאיר ראדה ז"ל והראיות שמצביעות על חשודים אחרים.
- ב. זיוף / בידוי ראיות בחוו"ד רפ"ק שור בעניין עקבות נעליו של זדורוב על מכנסי המנוחה.

התייחסות חדשה נוספת בהקשר לעקבה שכונה רפ"ק שור, כעקבה מס' 4

בחומר העתירה הוגשו ההוכחות לגבי כל אחת משש העקבות שציין רפ"ק שור בחוות דעתו.

לכל עקבה ועקבה הוגשו צילומים מתוך תיק העבודות של רפ"ק שור ומתוך המצגות שהכין. בכל אחת מהעקבות הוכחו לפרטי פרטים מעשי זיוף, או עריכה, או מצגי שווא ו/או בידוי ראיות.

לגבי עקבה מספר 4 מצאתי ממצא חדש ומשמעותי ביותר, המצביע על כך, כי לא די בעובדה כי על מנת ליצור התאמה של כתמי דם זעירים ואקראיים לנעלו של זדורוב, רפ"ק שור נאלץ "להזיז" את השקף מגבולות הנעל, אלא גרוע מכך, מיד אוכיח שביצע עריכה נוספת של ממש גם בשקף המעתק של סוליית נעלו השמאלית של זדורוב.

תחילה למניע:

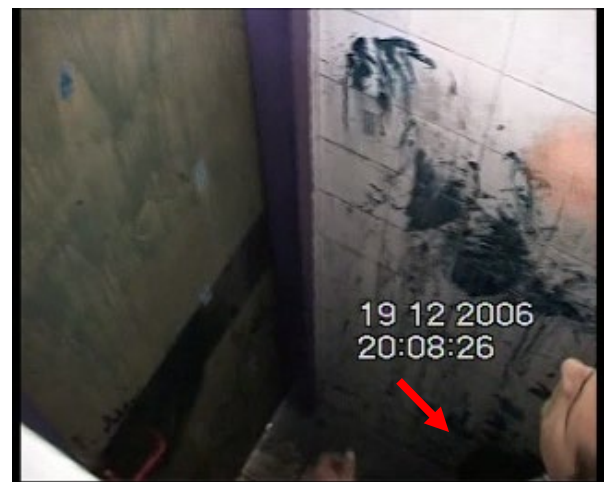
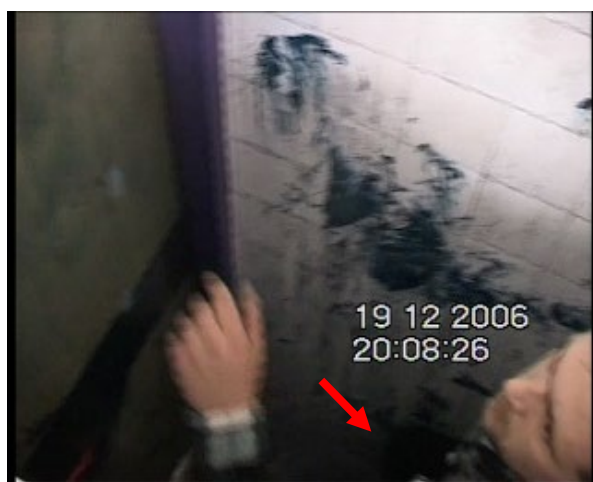
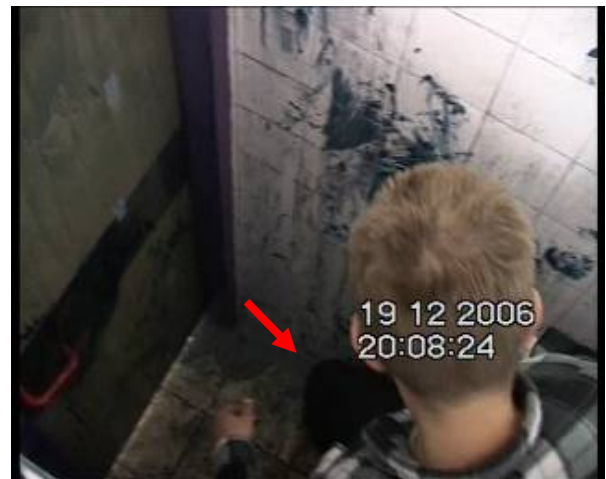
חשיבות רבה ישנה להוכחת עקבות נעליו של החשוד על מכנסי המנוחה, כשהן מופנות לכוון דלת תא השירותים, שכן עקבות נעליו בכוון זה יתאימו לשחזור שהדגים.

כאן נזכיר:

לאחר שרומן הסביר, שיצא דרך הדלת בה נכנס אל התא, הבין מחוקרי המשטרה, אשר כיוונו והדריכו אותו בפח"מים בהודאה ולאורך השחזור, בין היתר כי מנעול הדלת שבור ומכאן הבין למעשה כי לא יכול להיות מצב שיצא מהדלת וכך הוא משנה את גרסתו (בתוך כדי השחזור) ומסביר כי קפץ מלמעלה.

השוטרים מודעים לעובדה, כי הרוצח שנשאר עם גופת המנוחה ונעל את התא מבפנים, יצא דווקא אל התא הסמוך (הם אפילו משחזרים זאת בוידאו מיום 08.01.07) ולכן מבקשים שרומן ישחזר את הקפיצה.

בשלב מאוחר יותר (לאחר סיום השחזור) עולה סוגיה זו ורומן מתבקש לשחזר את הקפיצה הלכה למעשה. מצפייה בקטע השחזור הנוסף של הקפיצה, ניתן להבין כי לצורך הקפיצה, נעזר רומן וטיפס על מכסה האסלה לצורך התנופה לקפיצה מעל הדלת. כפי שרואים בוידאו (ויש לציין שבתמונה לא נראית האסלה עצמה), כן ניתן לראות שזדורוב נעזר לצורך הקפיצה באסלה, כשהוא מרים את רגלו הימנית דווקא.

מכאן ברורה חשיבות מציאת עקבות נעליו של החשוד על מכנסי המנוחה בכיוון הזה של הדלת.

וכך, על מנת ליצור תוקף לשחזור של זדורוב, וזו בשעה שגם לחוקרי המשטרה ברור היטב מסלול הבריחה של הרוצח מהתא, אל תא 3 הסמוך, יוצר רפ"ק שור חוות דעת שתתאים לשחזור.

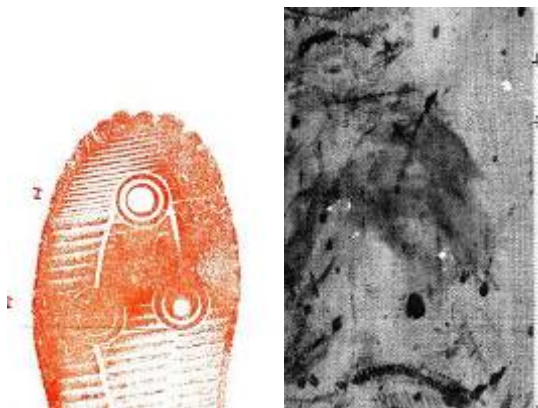
הוא מוצא לטענתו 6 עקבות נעלים על מכנסי המנוחה, כששתיים מהן, עקבה 4 ועקבה 6, בכיוון הדלת.

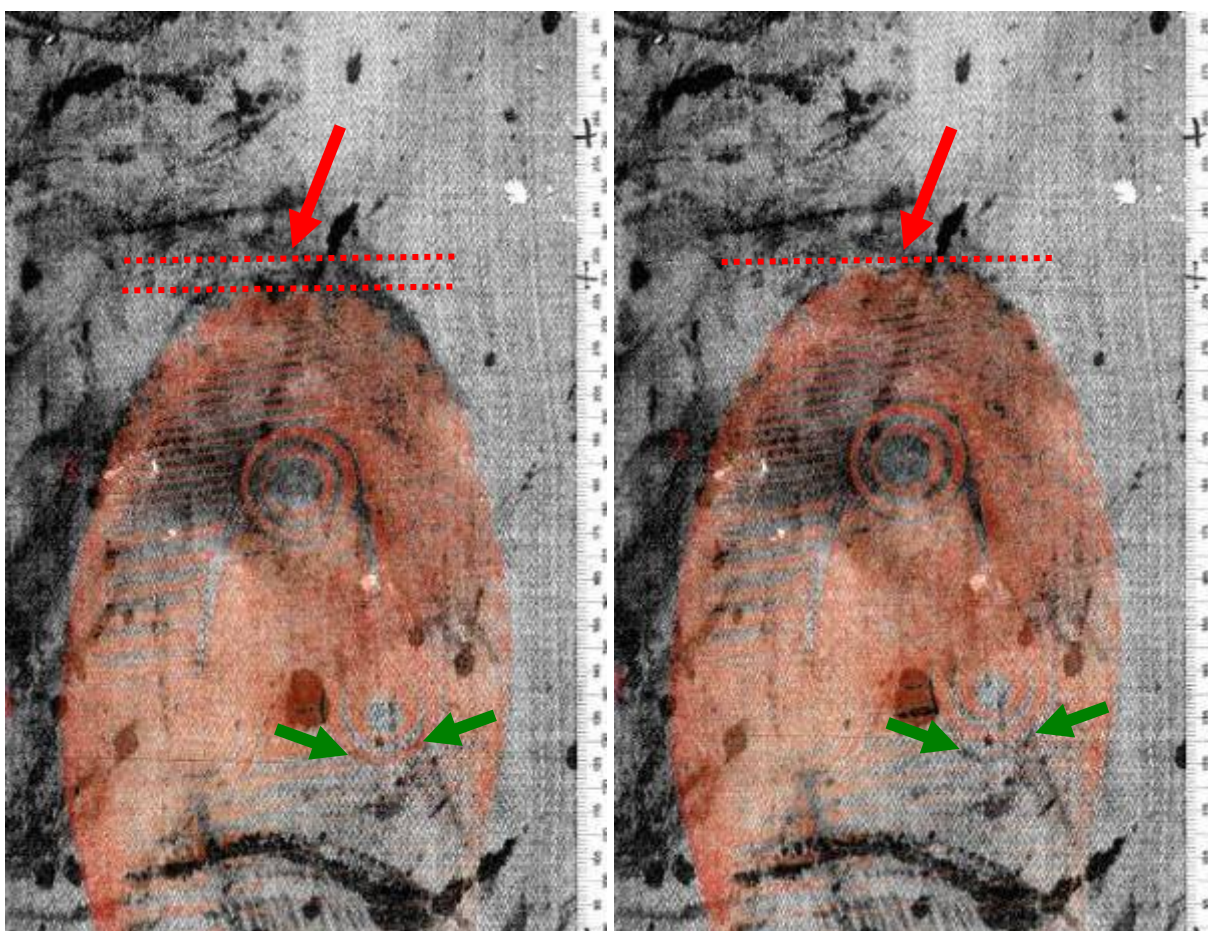
בתצהיר זה לא אעסוק שוב בעניין הפרחת גרסתו של רפ"ק שור, מאחר וזו כבר הוכחה והונחה לפתחו של בג"צ במסגרת העתירה. אך זה המקום להסביר את הגילוי החדש שמצאתי.

בעקבה מספר 4, ניסה ליצור רפ"ק שור, התאמה כביכול בין שקף מעתק סוליית הנעל לבין שני פסי דם זעירים ואקראיים שמצא על המכנס, בטענה ששני פסים זעירים אלו נוצרו כביכול ע"י עיגול הדריכה של הנעל כעת אוכיח שלא די בכך שאין בטענה זו ממש, אלא שרפ"ק שור ערך גם את אותו שקף של מעתק הנעל!

להלן מה שכינה רפ"ק שור, עקבה מס' 4 (תזכורת - מופיע בחומר העתירה)

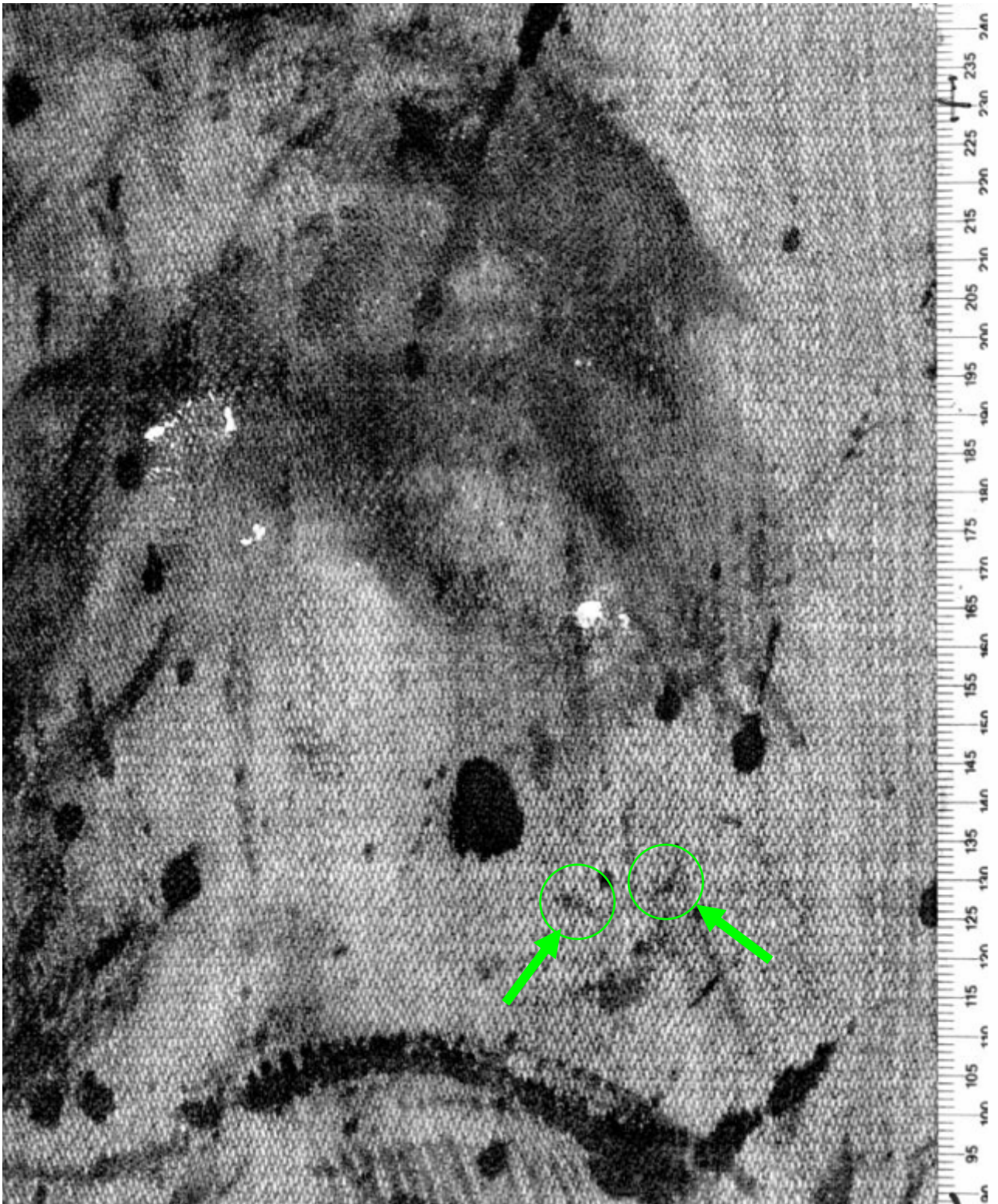

כשניסה רפ"ק שור להתאים את שקף הנעל לכתמים שעל המכנס (מסומן בחץ אדום), לא הצליח ליצור התאמה של שני הפסים הזעירים (מסומנים בחצים בצבע ירוק) לעיגול הדריכה של הנעל. לכן הזיז את השקף על מנת להדגים את ההתאמה לפסים הזעירים, אבל אז גבולות השקף זזים מגבולות הכתם שקבע שור כגבולות הסוליה!

הבא נראה את שני הפסים הזעירים אשר לדעתו של רפ"ק שור מהווים חלק מעיגול הדריכה של הנעל.

(הפסים הזעירים מסומנים בחצים ירוקים).

בעת נוכיח את הזיוף ועריכת שקף המעתק של סוליית הנעל:

אלו נעליו של זדורוב (מתוך תיק עבודות ירון שור):

נעל ימין

נעל שמאל

כפי שניתן להבחין בתמונות, אין מחלוקת על עובדת היות סוליות נעלים אלו במצב של שחיקה גבוהה. עד כדי כך שבנעל שמאל, ניתן להבחין בברור ששני עיגולי הדריכה אשר נמצאים מתחת לעיגול הדריכה העליון (בקדמת הנעל), כמעט שחוקים לגמרי, וכתובת ה" SALAMANDER" בעקב הנעל מחוקה לחלוטין. עוד ניתן לזהות פגם ייחודי משמעותי לצד עיגול הדריכה התחתון (בנעל שמאל), תמונה העובדה שסימן ייחודי זה לא נימצא ואין התייחסות אליו, בעוד שור טען כי כן מצא פגם קטן ממנו בהרבה בעקבה אותה כינה מספר 2.

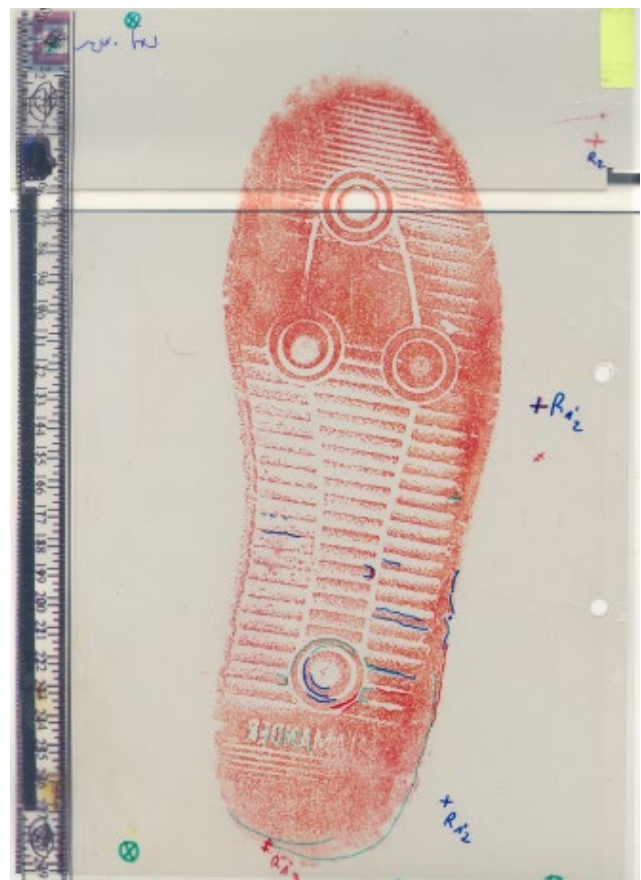

כעת נבחן את המעתיקים שהכין שור לנעליו של זדורוב

(כפי שמופיע בתיק העבודות : תמונות 1.jpg , 2.jpg)

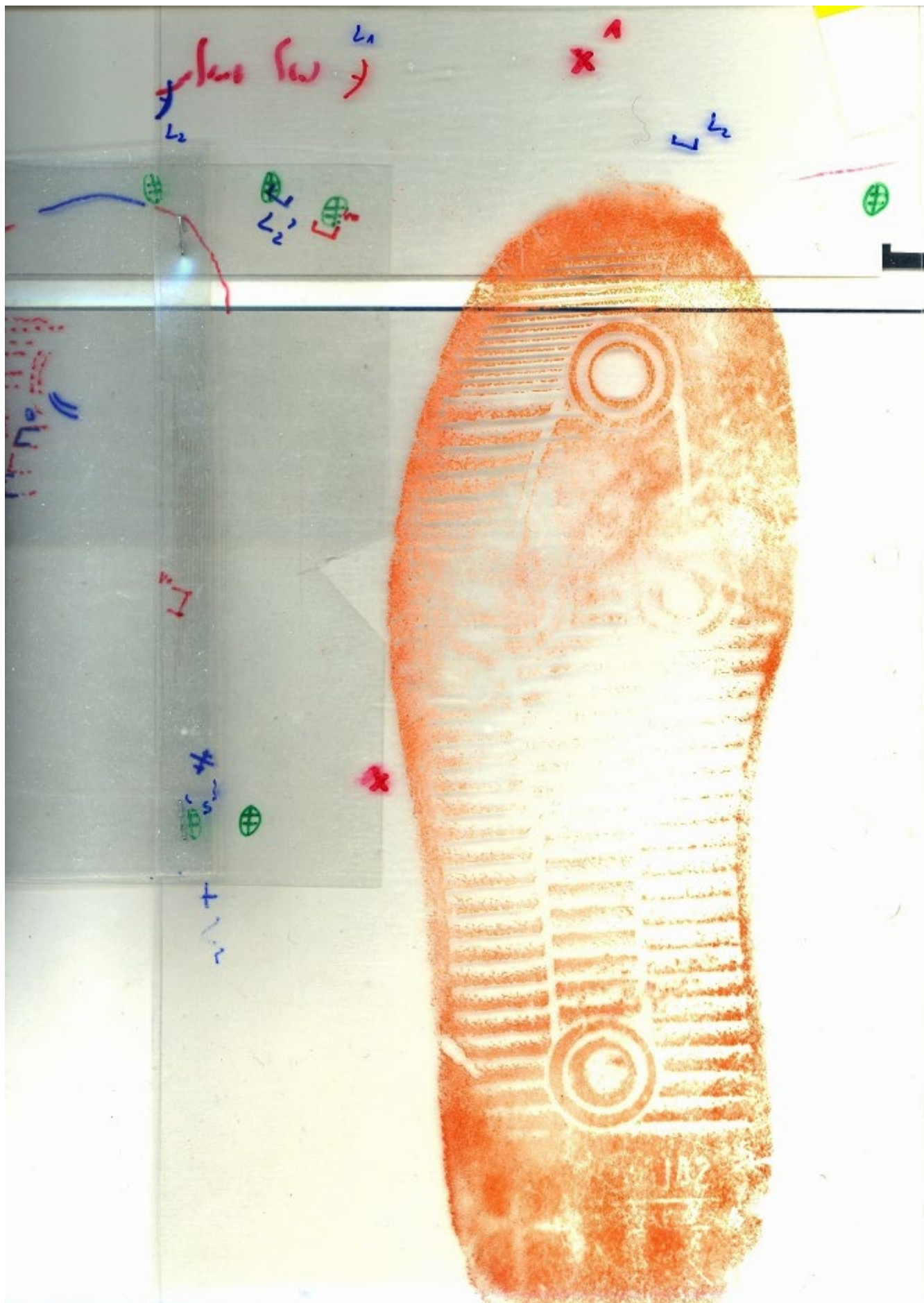
מעתיק נעל שמאל

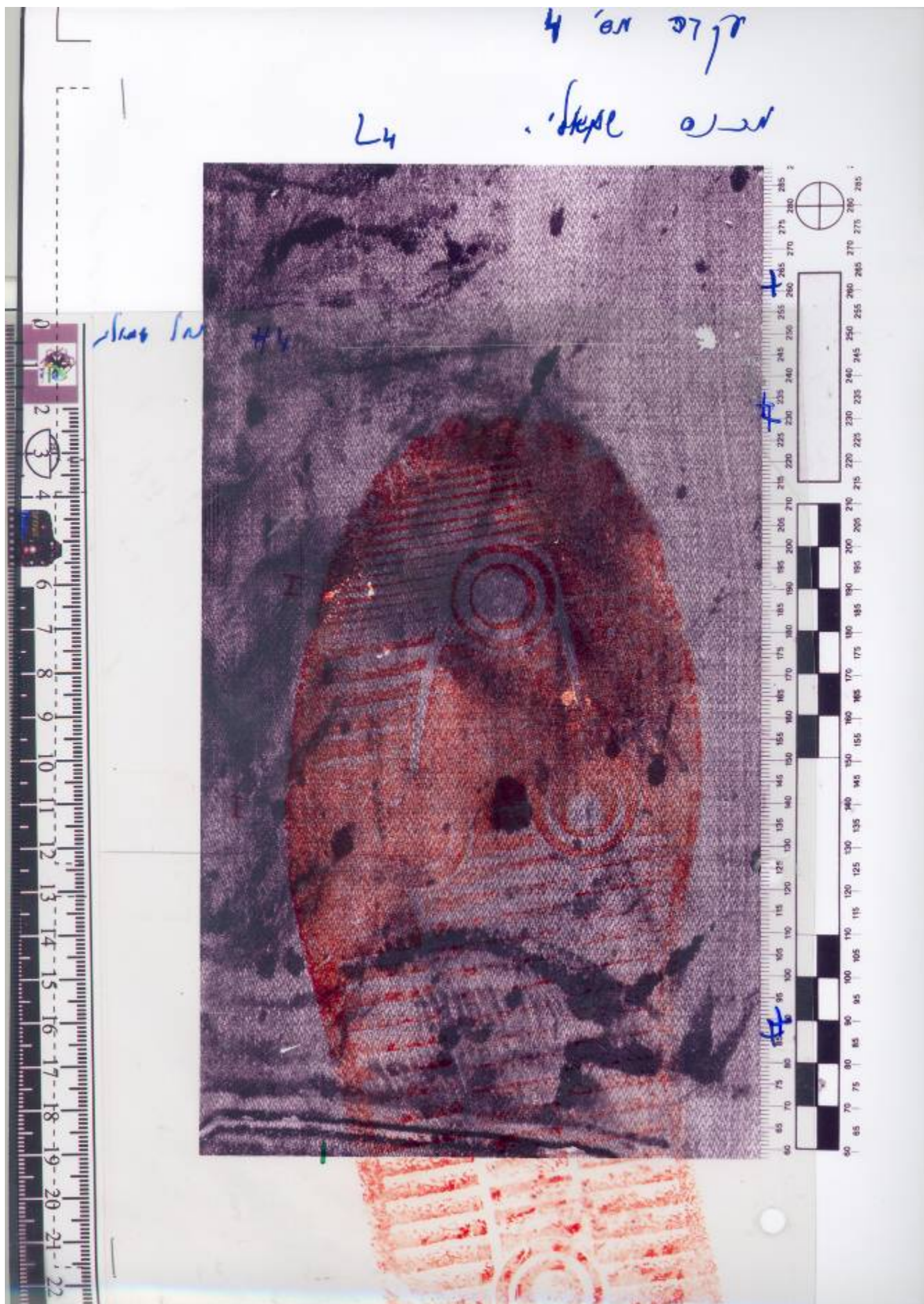
מעתיק נעל ימין

כפי שניתן לראות, בגלל רמת השחיקה של הנעלים בכלל ונעל שמאל בפרט, המעתיק שלה חסר כמעט לחלוטין בשני עיגולי הדריכה התחתונים שבקדמת הנעל.

גם אם נשפר את איכות התמונה ע"י שיפור החדות ותיקון בהירות התמונה נקבל את השקף הבא, ובו ניתן להוכיח עוד טוב יותר את עובדת היות עיגולי הדריכה כה שחוקים.

כעת נחזור לאותה עקבה מספר 4 ונבדוק איך השווה שור את פסי הדם הזעירים לאותו עגול דריכה שבעצם איננו קיים על שקף מעתק הסוליה כפי שהוצג בעמוד קודם. (להלן תמונה מספר 12 בתיק עבודות ירון שור):

השאלה היא, איך פתאום קרה, ששני עיגולי הדריכה התחתונים שבקדמת נעל שמאל ברורים כל כך?

והתשובה נמצאת דווקא בשקף נעל ימין!

נחזור לשקף נעל ימין (1.jpg):

ניתן לזהות פרט שמייחד את עיגול הדריכה והוא דווקא העיגול הפנימי הבנוי כמעין סהר.

ועכשיו נסביר את התהליך: אם גוזרים את עיגולי הדריכה מנעל ימין:

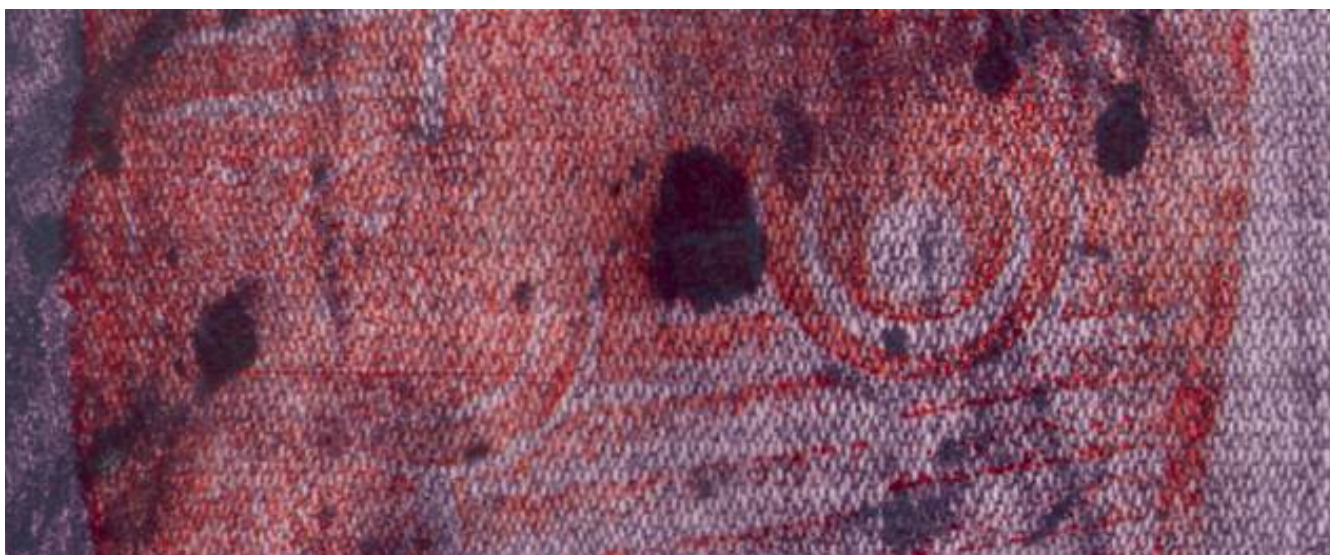
ואז הופכים אותם (כהיפוך מראה - Horizontal Flip) כך שה"ימין , הופך ל"שמאל", נקבל:

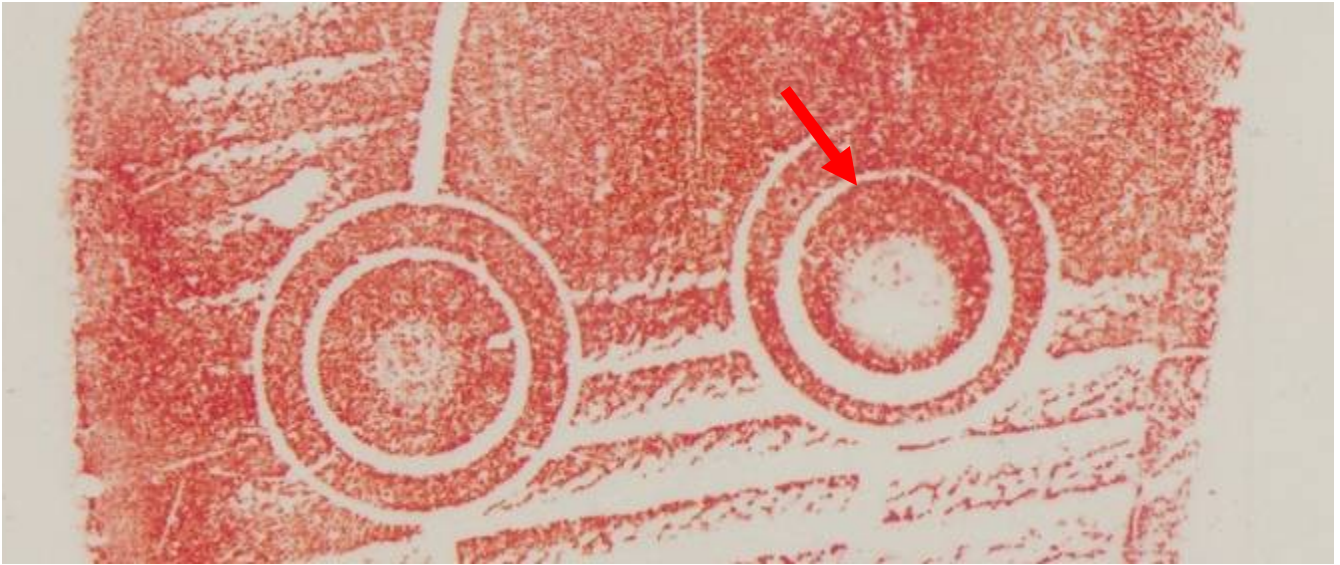
ואז אם נניח את עגולי הדריכה הללו בהתאמה על שקף נעל שמאל שנראה כך:

נקבל את האפשרות להציג את עיגול הדריכה שיתאים לשני פסי הדם הזעירים בעקבה 4.

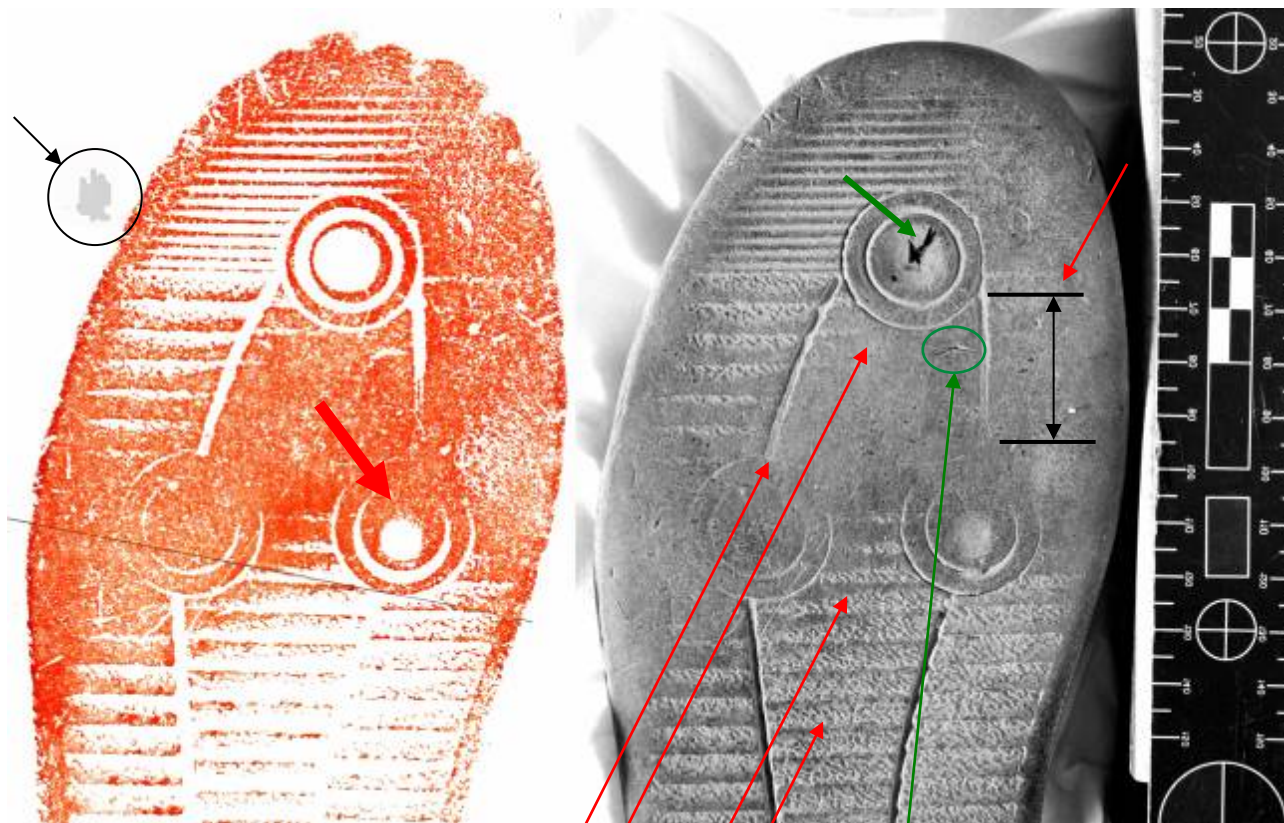

ושוב נראה איך השקף המונח על המכנס בעקבה 4, שאמור להיות נעל שמאל של החשוד, מתאים דווקא לצילום ההופכי של מעתק נעל ימין (ניתן לראות את מבנה ה"סהר" הפנימי).

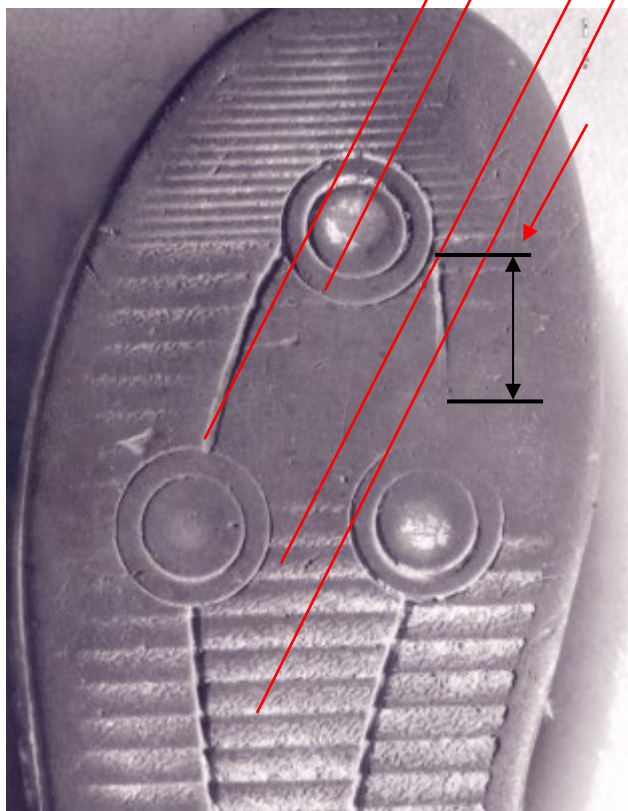

לפעולה זו אין שם אחר מלבד זיוף !

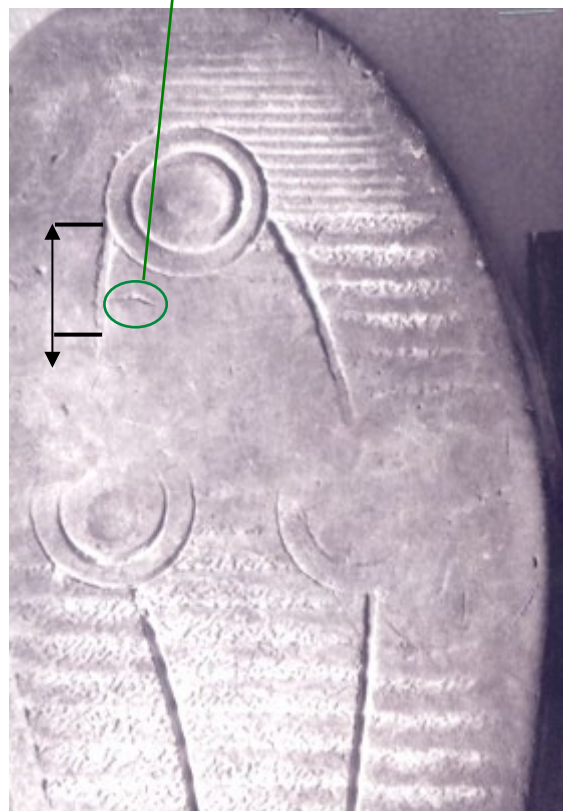
כעת נבדוק גם את עקבה 2 שהרי גם בה מדובר בנעל שמאל (התמונה מתוך המצגת "L2 מכווץ" של שור):
 (כאן כמובן הנעל עצמה מוצגת בהיפוך מראה (H Flip) ועליה שקף המעתיק של סוליית נעל "שמאל" כביכול, תוך
 הצגת עיגולי הדריכה התחתונים בקדמת הנעל שבאו באותה דרך מהיפוך שקף נעל ימין).

נעל שמאל עצמה, כמובן מוצגת בהיפוך, אך גם כאן עולה השאלה איך עיגולי הדריכה נראים פתאום מתאימים יותר לשקף, הרי כך נראות הנעליים במקור:

נעל ימין

נעל שמאל

אפשר לראות בבירור שהנעל המוצגת בתמונה העליונה הינה שילוב בין סוליית נעל ימין וסוליית נעל שמאל, שהרי מצד אחד תמונת הנעל כוללת אכן את הפגם הייחודי שכונה כצורת "בומרנג" (מסומן בחץ ירוק), אך מצד שני מופיעים בה גם עיגולי הדריכה התחתונים שבקדמת נעל ימין, והחריצים של הנעל (מסומנים בחץ אדום), אותם חריצים ועיגולי דריכה **שלא נראים כך בנעל שמאל** מכיוון שהם מחוקים כמעט לחלוטין בגלל השחיקה הגבוהה. בחצים שחורים סימנתי את אורכי החריץ שבין העגול דריכה העליון והתחתון, גם כאן נראה שוב שהחריץ תואם את אורכו של החריץ בסוליית נעל ימין דווקא.

לא יתכן, שעיגול הדריכה התחתון השמאלי בסוליית הנעל שבתמונה העליונה יוכל להופיע, שהרי בסוליית נעל שמאל הוא מחוק לחלוטין !!!

עוד פרט שסימנתי (בעיגול שחור) זו עדות למחיקה האות "I" באדום, בשולי התמונה העליונה לצד המעטק, נראה בשקף שמוצג בעמוד 8 בתצהיר זה (השקף אשר מונח על תמונת מכנס שמאלי של המנוחה (באלכסון)).

מכך המסקנה שתמונת הנעל הזו (העליונה, שמוצגת לצד שקף המעטק) היא תמונת נעל ימין דווקא שהוסיפו אליה את הפגמים הייחודיים אשר בנעל שמאל.

וכי מדוע היה צורך לזייף זאת? בדיוק מהצורך ליצור התאמה לפסי הדם הזעירים (בעקבה 4), שהרי תמונה זו מציגה את סוליית הנעל המשולבת (ימין ושמאל) מכשירה את יצירת המעטק הנוסף לנעל שמאל ואת עצם המצאות שני עיגולי הדריכה התחתונים שבקדמת הנעל בשקף המעטק, כאשר בפועל בסוליית הנעל השמאלית, הינם מחוקים כמעט לחלוטין כתוצאה משחיקת הנעל ולא נראים כמעט בשקף המעטק המקורי של נעל שמאל המסומן כתמונה 2.jpg.

עוד אוסיף, שמתוך 6 עקבות הנעלים ש"מצא" רפ"ק שור, 4 מהן מתייחסות לנעל שמאל דווקא.

עוד פרט שיש לתת עליו את הדעת הוא אותו חריץ יזום שנעשה במרכז שקע עגול הדריכה העליון שבקדמת נעל שמאל. למותר לציין שחריץ זה **לא נמצא** בכל הצילומים של הנעל, שכן בוצע רק בשלב מאוחר יותר.

השאלה היא, מדוע בוצע חריץ זה? האם הסיבה לכך, היא טשטוש עבודת העיבוד שבוצעה בתמונות השקפים? שכן במבט ראשון ניראה שזו אכן נעל. שהרי ברור כי גם הפגם הייחודי ("הבומרנג") וגם החריץ היזום שבעיגול הדריכה העליון נמצאים בנעל שמאל, לפיכך יש סיכוי שאף אחד לא יחפש ויבדוק את הסוליה כפי שנעשה כאן.

וכאן המקום לציין מתוך עדותו של רפ"ק שור במשפט:

ש. בצילומים שצרפתי, עמ' 15, יש בחלק מהצילומים, של נעל שמאל, מן סימן שחור שרואים בצילום בתוך העיגול ת. הצילום שבו רואים רק חלק מהנעל, זה **צילום שנערך לאחרונה לקראת המצגת שאותה רצינו להראות ובו צילמנו מחדש רק קטע קטן מהנעל** כיוון שהנעל באופן טבעי, יש לה עקמומיות טבעית, שמצלמים אותה לא מקבלים את הגודל האמיתי שלה בתנאי דריכה. לכן כששמנו את הטבעת הניסיון שנערכה מהנעל על הצלום הנעל המקורי, הייתה אי התאמה של מספר מילימטרים לכן חזרנו על התצלום הפעם רק על קדמת הנעל, התברר כי במהלך בדיקות נוספות שנערכו לאחר התצלום הראשון של זוג הנעליים, **בדיקות שנערכו למציאת כתמי דם סמויים בתוך סולית הנעל, מתוך הנעל נחתך קטע קטן מאוד שאיננו בא לידי ביטוי בהטבעת הניסיון, אך בתצלום ניתן לראות חור שחור בקדמת העיגול הקדמי.** זה חור שנעשה בנעל לאחר התצלום המופיע בסעיף 15.

ומכאן עולות שלוש שאלות :

א. לטענת שור, הצילום נערך לקראת המצגת שאותה רצו להראות? כלומר באופן יזום במיוחד בשביל המצגת?

ב. נשאלת השאלה מדוע בחר לקחת דגימה מעיגול הדריכה הקדמי דווקא ולא מהעקב.

האם המטרה ביצירת החור הזה בעיגול הדריכה הקדמי, הייתה רק על מנת לסמן את הסוליה השמאלית?

כאן יש להזכיר שבכל 4 העקבות השמאליות ש"מצא" רפ"ק שור, נמצא לכאורה רק החלק הקדמי של סוליית הנעל.

ג. לשם מה נחתך אותו קטע בעיגול הדריכה, אם לא נמצאה שום בדיקה של אותו חלק? מה עוד שהנעלים

בשלמותן נשלחו לבדיקה, הן בארץ והן בחול לבדיקת זיהוי דם סמוי וד.נ.א.

עוד אוסיף, האם למען השקיפות וההגינות, לא היה נכון לבצע את חריץ זה בשתי הנעלים גם הימנית וגם השמאלית, אפילו לצורך מהימנות הבדיקה, כבדיקה כפולה? שהרי שתי דגימות עדיפות על דגימה בודדת.

שוב, אלו נעליו של זדורוב (מתוך תיק עבודות ירון שור):

נעל ימין

נעל שמאל

לא ברור איך רפ"ק שור טוען בעקבה זו (מספר 2) לדריכה של נעל שמאל, כשהוא מציג שקפים של נעל ימין.

עוד ראוי לשים לב שגם בנעל שהציג שור במצגת שלו על עקבה מספר 2 (ppt. מכווץ L2) וגם בשקף הסוליה, לא רק שעיגולי הדריכה נראים היטב, אלה גם החריצים האופקיים לצידם ומתחת להם. אם נתבונן בנעל שמאל, בשקף המעתק של הסוליה שלה, נבחין שפסים אלו וגם עיגולי הדריכה, כמעט לא נראים עקב השחיקה הגבוהה.

גם בתמונות הבאות (שצולמו במסגרת ביקור צוות ההגנה במטא"ר), ניתן לראות את עקבות החומר הכתום שנשאר בחריצי הנעלים ולהבחין בבירור בעובדה, שעיגולי הדריכה התחתונים בקדמת סוליית נעל שמאל שחוקים כמעט לחלוטין:

נעל ימין

נעל שמאל

המסקנה היא ברורה, בוצעו שינויי עריכה בתמונות מעתק סוליית נעל שמאל.

אי לכך, טענת הזיוף הזו קיימת לגבי כל אותן עקבות שמאליות ש"מצא" רפ"ק שור בכלל ובעקבות 4 ו-2 בפרט.

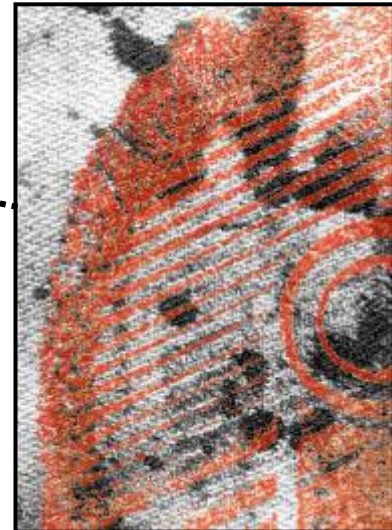
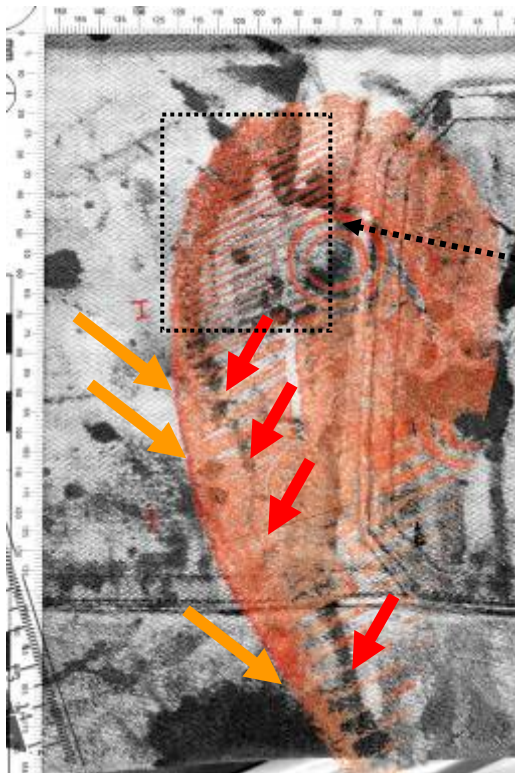
עוד ראוי לציין פרט שמאפיין את עבודתו של שור לכל אורכה,

בתמונות שיש לגביהן מחלוקת, היינו באותם המקומות שבהם מצאנו חשד לעריכה / זיוף, באופן תמוה תמיד מוצגים רק חלקי שקפים, תמיד מקפיד שור להראות רק את קדמת הנעל או את אותו אזור שבו לטענתו הוא גילה את ממצאיו, כאשר עם זאת, הוא מקפיד להסתיר את שאר חלקי השקף ולא מציג את התמונה במלואה. יש לשים לב לעניין זה!

דוגמא טובה לכך רואים אכן בעקבה מספר 1, בה הציג שור רק את קטע קדמת הנעל ובכך הסתיר את העובדה שבהמשך השקף גבולות מעתק סוליית הנעל לא מתאימים כלל לגבולות כתם הדם.

תזכורת (עקבה 1)

התמונה מימין, זו התמונה שהציג שור. הוא נמנע מהצגה של התמונה כולה, שכן אז ניתן לראות בבירור את חוסר ההתאמה של גבולות השקף לכתם הדם.

התמונה שהציג רפ"ק שור

כמצגת שלמה ביהמ"ש

התמונה שנמנע מלהציג

אם כן, שוב הוכחה השיטה.

לאורך כל הדרך ניתן לזהות קו ברור ושיטתי, שמטרתו להוכיח ממצאים יש מאין.

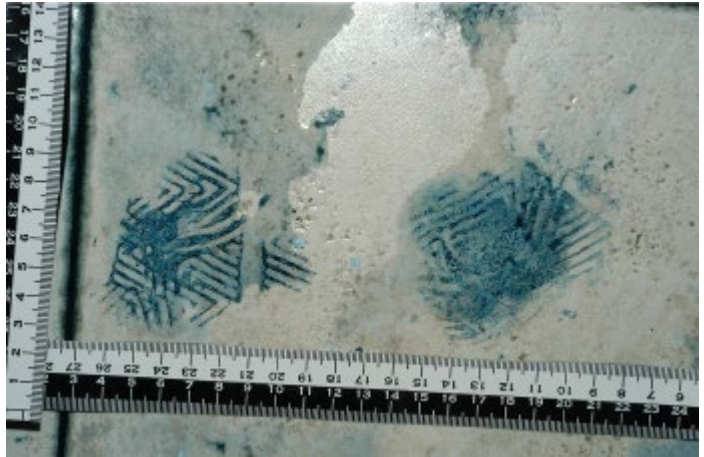
וכל זאת בשעה שבזירה מצויות מספר עקבות נעלים ברורות בדם, שאותן אף אחד לא טרח לבדוק ולהשוות לנעלי חשודים פוטנציאליים אשר קשרו את עצמם לזירה ושמותיהם מפורטים בעתירה!

ומכאן אחזק שוב את הדרישה שהועלתה בעתירה לגבי אי מיצוי החקירה לגבי כיוונים אחרים שהצביעו דווקא על בני נוער כקשורים במעשה והטענה הנוספת שגורסת כי במעשה השתתפו שני רוצחים לפחות או אף יותר.

זה המקום להדגיש, שבזמן שבזירה עצמה ובסביבתה לא נמצאו כלל עקבות נעליו של זדורוב, כן נמצאו עקבות נעלים זרות אחרות. עקבות נעלים ברורות בדם ובמידות קטנות, שהן למעשה עוד עובדה המחזקת את החשד למעורבות בני נוער.

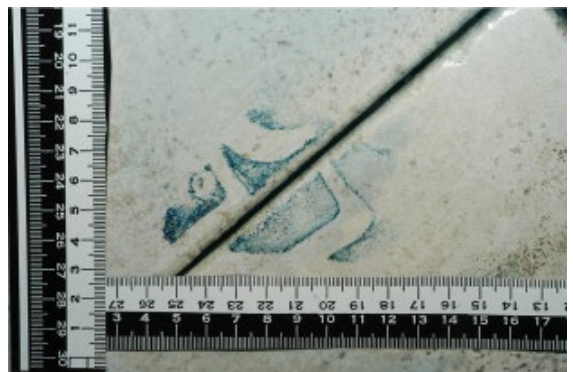
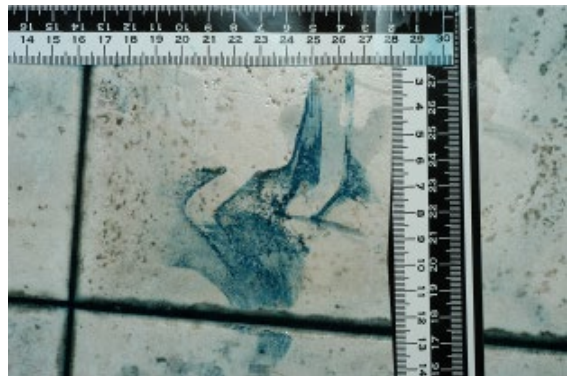
להלן לפחות 3 עקבות נעלים ברורות, שכן נמצאו ומצויות בידי המשטרה (מתוך דיסק צילומי זירה):

עקבה א

עקבה ב

אשר נמצאת גם על הרצפה וגם על קצה מכנס המנוחה:

התמונה הבאה, היחידה שבה נראות המכנסיים של המנוחה בשלמותן לא נמצאת בתיק העבודות של שור.

ניתן לראות כיצד שור מיקם את מעתקי סוליות נעליו של זדורוב, כשהוא מתעלם לחלוטין מעקבה ברורה שנמצאת בתחתית המכנס. אומנם העקבה לא נראית היטב בתמונה זו, כפי שנראתה בצילום הזירה של איש המז"פ האוחז בנעל שמאל של המנוחה. אך כאשר המכנסיים עברו טיפול בחומר הקרוי "אמידו שחור" אשר מדגיש את סימני הדם כולל הדם הנסתר בכך שצובע את חלבוני הדם בצבע שחור סגול, הרי שאז סימני הדם ברורים יותר ולכן גם היה צריך רפ"ק שור להבחין באותה עקבה.

וזה המקום להדגיש ולהעלות את השאלה:

מדוע לאורך כל המצגות שהציג שור ובתיק העבודות הוקפז שלא להציג את מכנסי המנוחה בשלמותם?

תמיד מוצגים רק קטעים מהמכנס ואף התמונה השלמה (לאחר הטיפול ב"אמידו שחור") נחתכה בקצה !!!

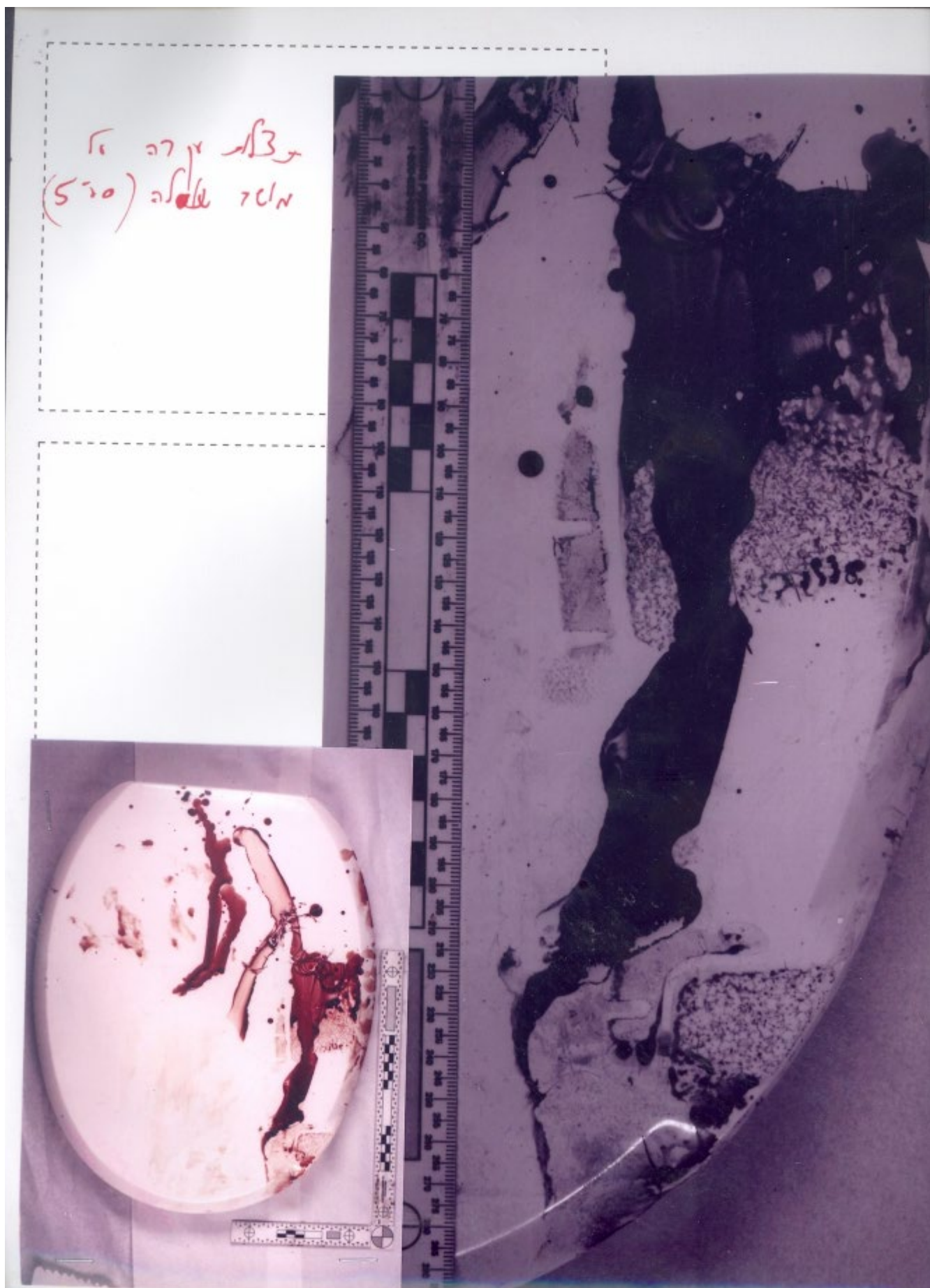

כאן חסרה עקבת הנעל!

עקבה ג

עקבה ברורה ביותר (מתיק העבודות), ששייכת בוודאות לרוצח ששהה אחרון בתא וקפץ על תא 3 הסמוך:

מכל האמור עולה:

מומחה המשטרה, רפ"ק שור, הצליח להוליך את בית המשפט שולל, אשר קבע את קביעותיו על סמך אותם זיופים כשכתב בהכרעת הדין:

#שעה שבזירה אין בנמצא ראיות אובייקטיביות כגון; טביעות אצבע- ממצאים ביולוגיים או אחרת- חשיבות רבה נודעת לעקבות נעלים אשר נמצאו על מכנסי המנוחה//#

כפי שעולה גם מהכרעת הדין, אין ספק שבית המשפט אכן הולך שולל והרשיע אדם על סמך חוות דעת שקרית ועדות כוזבת של איש משטרה וכל זאת בשעה שאין כנגד הנאשם ולו אף לא ממצא פורנזי אחד, מתוך עשרות רבות של ממצאים וראיות שכן נמצאו בזירה ומצביעות על חשודים פוטנציאליים אחרים.

ממצאים כה רבים שהצביעו על אחרים שכווני חקירה לגביהם לא בוצעו והזנחו כליל !

סוף פרק ג' לתצהיר

עוד יצוין כי לאחר מספר שנים במסגרת ההליך המשפטי, בוא הוחזר תיק זדורוב לדיון נוסף אצל שופטי בית המשפט המחוזי בנצרת, עת גייסה ההגנה מומחה בין לאומי לעקבות נעלים, כדי שיבדוק את נושא עקבות הנעלים על מכנס המנוחה. (נזכיר שדעתו קבעה שאין מדובר בעקבות נעלים כלל). אלא, שעקבה אחת כן הייתה על קצה המכנס. עקבה חלקית שנמצאה עקבה מתאימה לה ברצפת אותו חדר שירותים (זירת הרצח) וזו העקבה שסימנתי אותה "עקבה ב'".

אלא, שכאשר הגיע המומחה הבינלאומי, בוז'יאק, לארץ, נדהמתי לגלות בכתבה ששודרה בתקשורת, כי אותו מומחה משטרתי אשר ליווה את בדיקתו את המכנס, הציג לו **מכנסים גזורים!!!!**

הרי הפרקליטות ידעה היטב על הטענות האלה שהצגתי לבג"צ, שכן למרות שהעתירה נדחתה הם ידעו היטב מה החומרים המצויים בה כשהועברה לעיונם.

כשהגיע המומחה בוז'יאק לארץ, שנים לאחר הגשת העתירה, כבר לא היה ניתן להסתפק בהצגת תמונות מודפסות, כפי שהציגו בביהמ"ש. היה צריך להביא בפניו את המכנס עצמו (והרי יש בו עקבת נעל אמיתית שבוודאי הי מבחין בה מיד)... אז זו התוצאה. (ברור לכל ששני הגזירים הקטנים הללו אינם מהווים את מלא החלק שנגזר)

התמונה הבאה מדברת בעד עצמה:

מומחה המשטרה, ירון שור, מציג למומחה ההגנה, בוז'יאק, ראיה בדויה בבחינת המכנס הגזור של המנוחה, שחסרה ממנו עקבת נעל אמתית - עקבת נעל זרה אשר אינה תואמת את נעליו של זדורוב.

